

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

20 OCTOBER 1949.

WETSVOORSTEL

tot wijziging, wat de vrije verzekering betreft, van het besluit van de Regent van 12 September 1946, tot samenordering van de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Bij besluit van de Regent van 12 September 1946, betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, werd het aantal dergenen die ouderdomsrentetoeslagen ontvangen, na onderzoek omtrent de *bestaansmiddelen*, enigszins verhoogd; maar de voornaamste wetsbepalingen betreffende de vrije verzekering werden niet aangepast aan de economische en maatschappelijke omstandigheden na de oorlog.

De indieners van dit wetsvoorstel hebben zich ten doel gesteld deze leemte aan te vullen: zij brengen de bepalingen betreffende de vrije verzekering in overeenstemming met het nieuw stelsel, dat het voorwerp uitmaakt van het wetsvoorstel van de hh. De Paepe cs. betreffende het *rustpensioenstelsel* van de loonarbeiders.

Het vraagstuk van de verzekering van de niet-loontrekkenden kan op twee wijzen opgelost worden: ofwel deze verzekering opleggen, bij voorbeeld aan alle werkgevers, buiten dienstverband staande arbeiders en gelijkgestelden, en aan de helpers die onder de toepassing vallen van de wet van 10 Juni 1937 houdende uitbreiding van de kindertoeslagen tot de werkgevers en tot de niet-loontrekkenden; ofwel de bepalingen die de vrije verzekering regelen eenvoudig aanpassen aan de economische en maatschappelijke omstandigheden na de oorlog.

De eerste oplossing levert onbetwistbaar moeilijkheden op, want de inkomsten van een groot aantal belanghebbenden zijn zeer gering en ondergaan bovendien gedurig schommelingen; het is niet gemakkelijk de juiste minimumbijdrage vast te stellen, die door alle bijdrageplichtigen zou kunnen worden gestort en tevens zou volstaan om een noemenswaard pensioen voor hen te vestigen.

De vaststelling, op de grondslag van de solidariteit die heersen moet tussen de buiten dienstverband staande arbeiders, van een bijdragevoet, waarvan het bedrag toene-

20 OCTOBRE 1949.

PROPOSITION DE LOI

modifiant en ce qui concerne l'assurance libre l'arrêté du Régent du 12 septembre 1946 coordonnant les lois relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'arrêté du Régent du 12 septembre 1946 relatif à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré a quelque peu élargi le cadre des bénéficiaires des majorations de rentes de vieillesse après enquête sur les *ressources*; mais les dispositions principales de la loi relatives à l'assurance libre n'ont pas été adaptées aux conditions économiques et sociales de l'après-guerre.

Les auteurs de la présente proposition de loi ont pour but de remédier à cette lacune en mettant les dispositions relatives à l'assurance libre en concordance avec le régime nouveau envisagé en ce qui regarde le régime de *retraite* des travailleurs salariés par la proposition de loi de MM. De Paepe et consorts.

Deux solutions peuvent être données au problème de l'assurance des non-salariés: rendre cette assurance obligatoire, par exemple pour tous les employeurs, travailleurs indépendants et assimilés, et les aidants qui tombent sous l'application de la loi du 10 juin 1937 relative aux allocations familiales pour employeurs et travailleurs non-salariés; ou bien se contenter d'adopter les dispositions régissant l'assurance libre aux conditions économiques et sociales d'après-guerre.

La première solution présente d'incontestables difficultés, car les revenus d'un grand nombre des intéressés sont très modestes et subissent, en outre, des fluctuations continues; il est malaisé de fixer la cotisation minimum adéquate qui puisse être rapportée par tous les assujettis et qui soit cependant suffisante pour leur constituer une pension appréciable.

Par ailleurs, la fixation, sur la base de la solidarité qui doit exister entre les travailleurs indépendants, d'un taux de cotisation croissant avec leur degré d'aisance,

men zou naar gelang de bijdrageplichtigen min of meer bemiddeld zijn, stuit onmiddellijk op de moeilijkheden die het vaststellen van die graad van bemiddeldheid oplevert. Zolang men niet kan beschikken over een statistiek die een voldoende stabiliteit weergeeft van al de beroepsinkomsten van de middenstand na de oorlog, zal het moeilijk zijn het evenwicht tussen ontvangsten en lasten van het pensioenstelsel op die inkomsten te vestigen (Verslag van de Commissie voor het Onderzoek van de Maatschappelijke Zekerheid van de buiten dienstverband staande arbeiders, 1947); zo zal men, bij voorbeeld, zijn toevlucht moeten nemen tot de grondslag die in zake gezinstoeslagen door de wet van 10 Juni 1937 werd vastgesteld en die berust op het kadastraal inkomen, dat in aanmerking wordt genomen om de door de pensioengerechtigden betaalde grondbelasting te bepalen. Het is wel overbodig verder uit te weiden over de nadelen die uit de toepassing van dergelijke methode voortvloeien.

Indien men daarenboven bedenkt, dat de buiten dienstverband staande arbeiders — die nu reeds vinden dat hun tegenwoordige belastingen van alle aard te hoog zijn — over het algemeen gekant zijn tegen elk pensioenstelsel, dat de verplichte betaling van een bijdrage voorschiet, lijkt het natuurlijk, dat het ogenblik niet geschikt zou zijn om de verplichte verzekering voor de niet-loontrekkenden in te voeren.

Derhalve hebben de indieners van dit wetsvoorstel de tweede oplossing van het vraagstuk aangenomen: aanpassing van de bepalingen die de vrije verzekering regelen, aan de economische en maatschappelijke omstandigheden na de oorlog.

Het schijnt logisch de lasten van de vroegere jaren door de gemeenschap te laten dragen, namelijk de last van de pensioenen die sommige belanghebbenden, wegens hun leeftijd, niet meer kunnen vestigen door hun toekomstige bijdragen en die ook niet vroeger werden gevestigd om wille van de gebrekkige vroegere wetgeving.

Deze oplossing werd reeds aangeprezen wat de loontrekkende arbeiders betreft. De indieners van dit wetsvoorstel voorzien de toepassing er van op de niet-loontrekkenden naar rato van bepaalde minima-stortingen.

Daar het nochtans in verband met de tegenwoordige toestand van de begroting niet wenselijk is een uitkering van de Staat aan bemiddelde niet-loontrekkenden te verlenen wordt die uitkering afhankelijk gemaakt van een onderzoek omtrent de bestaansmiddelen. Ten einde, evenwel, al de niet-loontrekkenden, welke ook hun bestaansmiddelen zijn, er toe aan te sporen regelmatige stortingen te doen, zal een verzorgingspremie, ten belope van 60 frank, zonder enig onderzoek omtrent de bestaansmiddelen worden toegekend, voor elke jaarlijkse storting ten belope van 1.200 frank (deze cijfers worden onderscheidenlijk tot op 30 en 600 teruggebracht, wanneer het een verzekerde van het vrouwelijk geslacht geldt). Het maximum bedrag van die verzorgingspremie zonder onderzoek zal 2.400 frank bedragen (1.200 frank voor een vrouw).

De toeslag van de Staat na onderzoek omtrent de bestaansmiddelen wordt echter zodanig berekend dat hij, samen met de rente die de belanghebbende van heden af door minima-stortingen van jaarlijks 1.200 frank (600 frank voor de vrouw) en met de verzorgingspremie, waarvan hoger sprake, het bedrag van 12.000 frank bereikt voor een gehuwd mannelijk verzekerde, en 8.000 frank voor de vrouwelijke verzekerde of voor de verzekerde die ongehuwd, weduwnaar of uit de echt gescheiden is.

Wat het aantal stortingen betreft, dat nodig is om de toeslag na onderzoek te verkrijgen, hebben de indieners zich laten leiden door de amnestiemaatregelen die tegenover de loontrekkenden werden genomen; zij hebben nochtans niet gemeend, dat zij in die richting tot de algemene amnestie toe mochten gaan. Daarom werd een scherp on-

se heurte immédiatement aux difficultés que présente l'évaluation correcte de ce degré d'aisance. Aussi longtemps que l'on ne disposera pas de statistiques reflétant une stabilité suffisante de l'ensemble des revenus professionnels des classes moyennes pour l'après-guerre, il sera difficile de fonder sur ces revenus l'équilibre des recettes et des charges du système des pensions (Rapport de la Commission pour l'Étude de la Sécurité Sociale des travailleurs indépendants, 1947); on en sera réduit, par exemple, à utiliser la base admise en matière d'allocations familiales par la loi du 10 juin 1937 et qui repose sur le revenu cadastral servant de base au calcul de la contribution foncière acquittée par les assujettis. Il est inutile de s'étendre sur les inconvénients que présenterait l'application d'une telle méthode.

Si l'on considère, en outre, que les travailleurs indépendants (qui estiment déjà beaucoup trop élevées leurs impositions actuelles de toute nature) sont en général hostiles à tout système de pensions prévoyant le paiement obligatoire d'une cotisation, on est amené tout naturellement à penser que le moment ne serait pas favorable à l'instauration de l'assurance obligatoire pour non-salariés.

C'est pourquoi les auteurs de la présente proposition ont adopté la seconde solution du problème: adaptation des dispositions régissant l'assurance libre aux conditions économiques et sociales de l'après-guerre.

Il apparaît logique de mettre à charge de la collectivité le poids du passé, c'est-à-dire le coût des pensions que certains intéressés n'ont plus, en raison de leur âge, la possibilité de se constituer par leurs cotisations futures et que les insuffisances de la législation antérieure ne leur ont pas fait acquérir.

Cette solution a été déjà préconisée en ce qui regarde les travailleurs salariés. Les auteurs de la présente proposition en prévoient l'application aux non-salariés sur la base de versements minima déterminés.

Cependant, comme il est inopportun dans la situation budgétaire actuelle, d'accorder une intervention de l'État à des non-salariés se trouvant dans l'aisance, cette intervention est subordonnée à une enquête. Toutefois, afin d'engager tous les non-salariés, quelles que soient leurs ressources, à effectuer régulièrement des versements, une prime de prévoyance de 60 francs sera octroyée, sans enquête aucune sur les ressources, pour tout versement annuel dont le montant atteindra le minimum de 1.200 francs (ces chiffres étant ramenés respectivement à 30 et 600 lorsqu'il s'agit d'un assuré du sexe féminin). Le maximum de cette prime de prévoyance sans enquête sera de 2.400 francs (1.200 francs pour une femme).

Quant à la majoration de l'État après enquête sur les ressources, on l'établit de telle sorte qu'ajoutée à la rente que l'intéressé aura la possibilité d'acquérir à partir de ce jour par des versements minima de 1.200 francs l'an (600 francs pour la femme) et à la prime de prévoyance sans enquête dont question ci-dessus, elle atteigne le montant de 12.000 francs pour un assuré marié et 8.000 francs pour l'assurée ou l'assuré célibataire, veuf, ou divorcé.

En ce qui concerne le nombre de versements requis pour l'obtention de la majoration après enquête, les auteurs de la présente proposition se sont inspirés des mesures d'amnistie qui ont été prises à l'égard des salariés; ils n'ont pas cru cependant pouvoir aller dans cette voie jusqu'à l'amnistie totale. A cet effet, une nette distinction

derscheid gemaakt tussen de vroeger gedane stortingen en de toekomstige stortingen.

Wat de vroegere stortingen betreft wordt de toeslag na onderzoek met 1/30 per ontbrekende storting ingekort. Op te merken valt, dat de tegenwoordige bepalingen voorzien, dat ten hoogste 10 stortingen vereist zijn.

Het overschot van de toeslag na onderzoek zal worden verleend met inachtneming van de verhouding die zal bestaan tussen de door de belanghebbende werkelijk gedane stortingen na de inwerkingtreding van deze wet en het geheel van de stortingen die hij zou moeten gedaan hebben — met inachtneming van een marge van één ontbrekende storting per vijfjarige periode.

De toeslag na onderzoek zal niet worden toegekend, indien de belanghebbende in de toekomst ten minste de helft van de vereiste stortingen niet doet.

Ten slotte werden vele bepalingen van de bestaande wet, betreffende de raming van de bestaansmiddelen, gewijzigd en in overeenstemming gebracht met de nieuwe economische omstandigheden.

ONDERZOEK DER ARTIKELEN.

Het eerste artikel geeft het doel van de wet aan : de tekst van het besluit van de Regent van 12 September 1946 om te werken, waaruit overigens verscheidene bepalingen worden overgenomen.

Artikel 2 omschrijft het toepassingsgebied van de wet : praktisch, ieder persoon die ten minste 6 jaar oud is. De wet wordt toegepast, niet alleen op de buiten dienstverband staande arbeiders, maar ook op de loontrekkenden, voor zover zij bijkomende stortingen verrichten of hun werkgever deze voor hen verricht. Bedoelde stortingen kunnen immers niet geregeld worden door de wet betreffende het pensioenstelsel der loontrekkende arbeiders, daar zij geheel moeten dienen tot de vestiging van renten en zij niet gedeeltelijk aan het Solidariteitsfonds mogen worden besteed.

Artikel 3 bepaalt de rol van de mutualiteitsverenigingen bij het overmaken van de bijdragen. De bestemming er van (art. 4) werd bijna in het geheel overgenomen uit de vroegere wetten; krachtens artikel 43 nochtans kan de weduwe, onder zekere voorwaarden, de betaling in baar geld bekomen voor ten hoogste de helft van de gekapitaliseerde waarde van de weduwenrente.

Om te vermijden dat het verzekeringsorganisme uitzonderlijke risico's zou moeten dekken voorziet *artikel 5*, dat de weduwenrente slechts twee jaar na de eerste storting ingaat, met dien verstande, dat iedere onderbreking in de stortingen gedurende meer dan één jaar een nieuwe termijn doet lopen.

Artikelen 6 tot 8 hebben betrekking op het verzekeringsorganisme : de Spaar- en Lijfrentekas, alsook de verplichtingen die ze moet nakomen. Dit organisme is nu reeds belast met deze opdracht en het is volkomen uitgerust om ze te vervullen. De erkende mutualiteitsverenigingen treden op als bemiddelaar tussen de Spaar- en Lijfrentekas, enerzijds, en de verzekerden, anderzijds. De gevolgen van de vrije verzekering en in het bijzonder de doeltreffendheid van de wet hangen hoofdzakelijk af van de bedrijvigheid die deze verenigingen aan de dag zullen leggen. Zulke opdracht gaat noodzakelijk gepaard met zware lasten voor de mutualiteitsverenigingen; derhalve voorziet *artikel 9*, dat de Staat door middel van toelagen zal tussenkomen, om hun de uitvoering van de wet te vergemakkelijken.

a été établie entre les versements du passé et ceux de l'avenir.

Pour le passé, on enlèvera par versement manquant, 1/30e de la majoration après enquête. Observons que d'après les règles actuelles 10 versements au maximum sont requis.

Le surplus de la majoration après enquête sera octroyé en tenant compte du rapport qui existera entre les versements effectivement accomplis par l'intéressé après la mise en application de la présente loi et l'ensemble des versements qu'il aurait dû accomplir — compte tenu d'une tolérance d'un versement manquant par période quinquennale.

La majoration après enquête ne sera pas accordée si l'intéressé n'effectue pas à l'avenir la moitié au moins des versements requis.

Enfin, de nombreuses dispositions de la loi en vigueur relatives à l'évaluation des ressources ont été amendées et mises en concordance avec les conditions économiques nouvelles.

EXAMEN DES ARTICLES.

L'article 1er formule l'objet de la loi : remanier le texte de l'arrêté du Régent du 12 septembre 1946, dont plusieurs dispositions sont du reste reprises.

L'article 2 définit le champ d'application de la loi : pratiquement toute personne ayant dépassé l'âge de 6 ans. La loi s'applique non seulement aux travailleurs indépendants mais aussi aux salariés pour autant qu'ils accomplissent ou que leur employeur accomplisse pour eux des versements complémentaires. Ces versements ne peuvent en effet être régis par la loi concernant le régime de retraite des travailleurs salariés, étant donné qu'ils doivent servir intégralement à la constitution de rentes et ne peuvent être affectés partiellement aux Fonds de Solidarité.

L'article 3 définit le rôle des associations mutuelles dans le transfert des cotisations. La destination de celles-ci (art. 4) a été reprise presque intégralement aux lois précédentes, signalons qu'en vertu de l'article 43 la veuve peut sous certaines conditions obtenir le paiement en espèces de la moitié au plus de la valeur capitalisée de la rente de veuve.

Pour éviter que l'organisme d'assurance ne doive supporter des risques anormaux, *l'article 5* prévoit que la rente de veuve ne prend cours que deux ans après le 1er versement, toute interruption de plus d'un an dans les versements faisant courir un nouveau délai.

Les articles 6 à 8 concernent l'organisme assureur : Caisse d'Épargne et de Retraite et les obligations qui lui incombent. Cet organisme est déjà actuellement investi de cette mission et parfaitement outillé pour l'accomplir. Les associations mutualistes reconnues servent d'intermédiaires entre la Caisse d'Épargne et de Retraite d'une part, les assurés de l'autre. Les effets de l'assurance libre et en particulier l'efficacité de la loi dépendent en ordre principal de l'activité que ces associations sauront déployer. Une telle mission ne va pas sans causer aux mutualités de lourdes charges, c'est pourquoi *l'article 9* prévoit que l'État interviendra sous forme de subside pour leur faciliter l'exécution de la loi.

Artikelen 10 tot 14 betreffen de voorzorgspremie en de rentetoeslag; de bepalingen van algemene aard die ter zake werden genomen zijn de thans geldende bepalingen.

Artikelen 15 en 17 voorzien de samenordering van de bepalingen van deze wet en van de bepalingen van de wet betreffende het stelsel voor de loontrekkende arbeiders.

Artikel 16 vermeldt nader dat de uitkering van de premie en van de toeslag geschieden door een Nationale Kas voor Controle en Coördinatie, waarvan de rol zich ook tot de verplicht verzekerden uitstrekt.

Artikel 18 handelt in het bijzonder over de voorzorgspremie; de regel van « overdracht », zoals omschreven bij *artikel 19*, is deze welke thans in zwang is.

Artikel 20 omschrijft het bedrag van de gevrijwaarde bestaansmiddelen bij de toekenning van de toeslag na onderzoek: 6.000 frank voor de gehuwden: wanneer men er een pensioen ten bedrage van 12.000 frank aan toevoegt, belopen de bestaansmiddelen jaarlijks 18.000 frank. Voor een alleenstaande persoon bedragen de gevrijwaarde bestaansmiddelen 4.000 frank en het pensioen 8.000 frank, de totale inkomsten belopen 12.000 frank.

Artikelen 21 tot 24 stellen de bestaansmiddelen vast. De thans geldende bepalingen werden aangepast aan de economische en maatschappelijke omstandigheden van het ogenblik.

Om aanspraak te kunnen maken op het maximum van de kosteloze toeslag na onderzoek moeten de door *artikel 25* bepaalde stortingen verricht zijn. Dit artikel neemt over het algemeen de thans aangenomen marges over. De stortingen worden nochtans vereist van 1927 af.

Artikel 26 regelt het geval van de aanvragers, die niet alle overeenkomstig bovenstaande richtlijnen vereiste stortingen hebben verricht. Tabel I duidt het bedrag aan, dat in mindering komt voor elke toekomstige ontbrekende storting.

Artikel 27 stelt de rechten van de echtgenoten vast inzake toeslag na onderzoek. Het voert bovendien een nieuwe bepaling in ten bate van de weduwen van de vrij verzekerden, wier stortingen in orde waren. Indien de weduwe zulke stortingen voortzet kan zij op de leeftijd van 60 jaar aanspraak maken op een rustpensioen, dat gelijk staat met de helft van het pensioen, dat aan de echtgenoot zou zijn toegekend geworden.

Artikelen 28 tot 31 nemen de thans geldende bepalingen van algemene aard over.

Artikelen 32 tot 41, die onder titel V voorkomen, betreffen de weduwenrentetoeslag en de wezentoelagen: het bedrag van deze voordelen wordt aangepast aan de nieuwe omstandigheden met inachtneming nochtans van het pensioen, dat aan de weduwe wordt toegekend op de leeftijd van 60 jaar (art. 27), en overwegende dat deze voordelen worden toegekend zonder onderzoek omtrent de bestaansmiddelen.

Onder titel VI werden de *artikelen 42 tot 51* samengebracht betreffende de algemene bepalingen, die gelijkaardig zijn aan de thans geldende wetbepalingen, alsmede *artikel 52*, dat de wederaanpassing van de kosteloze voordelen voorziet in geval van schommeling van het algemeen peil van de bezoldigingsvoorwaarden.

Les articles 10 à 14 concernent la prime de prévoyance et la majoration de rente; les dispositions d'ordre général prises à cet effet sont celles actuellement en vigueur.

Les articles 15 et 17 prévoient la coordination des dispositions de la présente loi avec celles de la loi concernant le régime des travailleurs salariés.

L'article 16 précise que le paiement des prime et majoration sont effectuées par une Caisse Nationale de Contrôle et de Coordination dont le rôle s'étendra aussi aux assurés obligatoires.

L'article 18 traite spécialement de la prime de prévoyance; la règle de « glissement » définie à *l'article 19* est celle actuellement en vigueur.

L'article 20 précise le montant des ressources immunisées lors de l'octroi de la majoration après enquête: 6.000 fr. pour les mariés, en y ajoutant une pension de 12.000 fr., les ressources atteignent 18.000 francs l'an. Pour une personne seule, les ressources immunisées étant de 4.000 francs et la pension de 8.000 francs, le total des ressources est de 12.000 francs.

Les articles 21 à 24 définissent les ressources. Les dispositions en vigueur ont été adaptées aux conditions économiques et sociales du moment.

Pour avoir droit au maximum de la majoration gratuite après enquête, il faut que les versements déterminés par *l'article 25* aient été effectués. Cet article reprend, en général, les tolérances admises actuellement. Cependant, les versements sont exigés à partir de 1927.

L'article 26 règle la situation des demandeurs qui n'ont pas effectué tous les versements requis conformément aux directives exposées ci-dessus. Le tableau 1 mentionne la somme à déduire pour chaque versement manquant à l'avenir.

L'article 27 définit les droits des époux en ce qui concerne la majoration après enquête. En outre, il introduit une disposition nouvelle au profit des veuves des assurés libres en règle avec leurs versements. En continuant ces versements, la veuve peut prétendre à 60 ans à une pension de retraite égale à la moitié de celle qui aurait été allouée au mari.

Les articles 28 à 31 reprennent des dispositions d'ordre général en vigueur actuellement.

Les articles 32 à 41 mentionnés sous le titre V traitent de la majoration de rente de veuve et des allocations d'orphelins. Le montant de ces avantages est adapté aux conditions nouvelles en tenant compte cependant de la pension accordée à la veuve à l'âge de 60 ans (art. 27) et en considérant que ces avantages sont accordés sans enquête sur les ressources.

Au titre VI sont groupés les *articles 42 à 51* concernant les dispositions générales analogues à celles des lois en vigueur, ainsi que *l'article 52* prévoyant la péréquation des avantages gratuits en cas de fluctuation du niveau général des taux de rémunération.

WETSVOORSTEL

EERSTE ARTIKEL.

De bepalingen van het Regentsbesluit van 12 September 1946 betreffende de vrije verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood worden gewijzigd en hergroepeerd overeenkomstig volgende artikelen :

TITEL I.

Verzekerden.

ART. 2.

a) Ieder niet-loontrekkend persoon die ten minste 6 jaar oud is kan stortingen doen met het doel en onder de voorwaarden bij artikel 4 bepaald.

b) Benevens de verplichte stortingen, voorzien door de wet betreffende het pensioenstelsel der loontrekkenden zijn de werknemers alsmede de werkgevers er toe gemachtigd vrijwillige stortingen te doen binnen de perken van deze wet.

ART. 3.

De stortingen der verzekerden worden, hetzij rechtstreeks, hetzij door het toedoen van de erkende mutualiteitsverenigingen, aan de verzekeringsinstelling overgemaakt.

TITEL II.

Bestemming der stortingen.

ART. 4.

I. — De stortingen verricht op de rekening van een mannelijk verzekerde beheden 18 jaar, worden bestemd tot het verzekeren van een ouderdomslijfrente die zal ingaan op hetzelfde tijdstip en onder dezelfde voorwaarden als de rente waarvan in hierna volgend II, a) sprake.

II. — De stortingen verricht op de rekening van een mannelijk verzekerde die ter minste 18 jaar oud is worden bestemd :

a) Tot het verzekeren van een ouderdomslijfrente te zijnen voordele en die, naar keuze van de verzekerde, op zijn verjaardag, binnen zijn 60- en 65-jarige leeftijd ingaat.

Om vóór de leeftijd van 65 jaar de uitkering van zijn rente te bekomen, moet de verzekerde, ten minste twaalf maanden vóór de leeftijd gekozen voor het in genot treden der rente, bij de verzekeringsinstelling een aanvraag indienen.

In dit geval wordt de rente die hij op vijf en zestigjarige leeftijd zou genoten hebben, overeenkomstig een bij Koninklijk besluit goedgekeurde berekeningstabel verminderd.

b) Tot het verzekeren van een weduwenlijfrente ten voordele van de echtgenote, mits het huwelijk werd gesloten vóór het in genot treden der in bovenvermelde a) bepaalde rente.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

Les dispositions de l'arrêté du Régent du 12 septembre 1946 relatives à l'assurance libre en vue de la vieillesse et du décès prématuré sont modifiées et regroupées conformément aux articles ci-après :

TITRE PREMIER.

Des assurés.

ART. 2.

a) Toute personne, non salariée, âgée de 6 ans au moins, peut effectuer des versements aux fins et aux conditions prévues à l'article 4.

b) En dehors des versements obligatoires prévus par la loi concernant le régime de retraite des travailleurs salariés, les salariés ainsi que leurs employeurs sont également autorisés à effectuer des versements libres dans le cadre de la présente loi.

ART. 3.

Les versements des assurés sont remis à l'organisme assureur, soit directement, soit par l'intermédiaire des sociétés mutualistes reconnues.

TITRE II.

De la destination des versements.

ART. 4.

I. — Les versements effectués au compte d'un assuré du sexe masculin âgé de moins de 18 ans sont affectés à l'assurance d'une rente viagère de vieillesse destinée à prendre cours à la même époque et dans les mêmes conditions que la rente dont il est question au II, a) ci-après.

II. — Les versements effectués au compte d'un assuré du sexe masculin âgé de 18 ans et plus sont affectés :

a) A l'assurance d'une rente viagère de vieillesse à son profit et prenant cours, au choix de l'assuré, à son anniversaire entre 60 et 65 ans.

Pour obtenir la liquidation de sa rente avant l'âge de 65 ans, l'assuré doit en faire la demande à l'organisme assureur douze mois avant l'âge choisi pour l'entrée en jouissance.

Dans ce cas, la rente qu'il eût acquise à 65 ans est réduite conformément à un barème approuvé par arrêté royal.

b) A l'assurance d'une rente viagère de veuve au profit de l'épouse, pourvu que le mariage ait été contracté avant l'entrée en jouissance de la rente prévue au a) ci-dessus.

Indien de echtgenote even oud is als de verzekerde, wordt het bedrag van haar rente bepaald op het hierna opgegeven gedeelte der lijfrente van laatstgenoemde :

Ingeval de verzekerde overlijdt	Gedeelte
Vóór 41 jaar	35 %
op 41 jaar	36 %
op 42 jaar	37 %
op 43 jaar	38 %
op 44 jaar	39 %
op 45 jaar	40 %
op 46 jaar	41 %
op 47 jaar	42 %
op 48 jaar	43 %
op 49 jaar	44 %
op 50 jaar	45 %
op 51 jaar	46 %
op 52 jaar	47 %
op 53 jaar	48 %
op 54 jaar	49 %
op 55 jaar of meer	50 %

Wanneer de verzekerde en zijn echtgenote in leeftijd verschillen wordt het bedrag der rente, overeenkomstig een bij Koninklijk besluit goedgekeurde berekeningstabel, gewijzigd.

Indien de verzekerde ongehuwd, weduwnaar of uit de echt gescheiden is, wordt het kapitaal, verzekerd met het oog op het vestigen van de in bovenvermelde b) bepaalde rente, bestemd tot de volgende doeleinden :

1° Indien de verzekerde overlijdt vóór hij in het genot van zijn rente is getreden, wordt de helft van dat kapitaal aan zijn bloedverwanten in de dalende linie of, indien er geen zijn, aan zijn bloedverwanten in de opgaande linie toegewezen. Het saldo wordt aan de Nationale Kas voor Contrôle en Coördinatie der Ouderdoms- en Weduwnpensioenen — Afdeling « Vrij Verzekerden » overgemaakt.

2° Indien de verzekerde in 't genot treedt van zijn rente, wordt dat kapitaal aan de Nationale Kas voor Contrôle en Coördinatie der Ouderdoms- en Weduwnpensioenen — Afdeling « vrij verzekerden » gestort.

In geval de gepensioneerde naderhand een huwelijk aangaat, wordt door de Nationale Kas een weduwnrente aan de echtgenote uitgekeerd. Indien de echtgenoten even oud zijn, is het bedrag van deze rente gelijk aan 50 t. h. der bij II, a), bepaalde rente van de echtgenoot. Indien de echtgenoten in leeftijd verschillen, wordt het bedrag der rente, overeenkomstig een bij Koninklijk besluit vastgestelde berekeningstabel, gewijzigd.

Mocht de gepensioneerde overlijden zonder in het huwelijk te zijn getreden, dan wordt de helft van het aan de Nationale Kas voor Contrôle en Coördinatie der Ouderdoms- en Weduwnpensioenen — Afdeling « vrij verzekerden » overgemaakt kapitaal, zonder interest, toegewezen aan zijn bloedverwanten in de dalende linie of, indien er geen zijn, aan zijn bloedverwanten in de opgaande linie.

III. — De stortingen, op rekening van een vrouwelijk verzekerde gedaan, worden bestemd :

a) Tot het verzekeren, te haren voordele, van een lijfrente die, naar keuze der verzekerde, ingaat op haar verjaardag binnen haar 55- en 65-jarige leeftijd.

Om vóór de leeftijd van 65 jaar de uitkering van haar rente te bekomen, moet de verzekerde, ten minste twaalf maanden vóór de leeftijd voor het in genot treden der rente gekozen, daartoe bij de verzekeringsinstelling een

Si l'épouse a le même âge que l'assuré, le montant de sa rente est fixé aux quotités ci-après de la rente viagère de ce dernier :

En cas de décès de l'assuré	Quotités
Avant 41 ans	35 %
à 41 ans	36 %
à 42 ans	37 %
à 43 ans	38 %
à 44 ans	39 %
à 45 ans	40 %
à 46 ans	41 %
à 47 ans	42 %
à 48 ans	43 %
à 49 ans	44 %
à 50 ans	45 %
à 51 ans	46 %
à 52 ans	47 %
à 53 ans	48 %
à 54 ans	49 %
à 55 ans et plus	50 %

Lorsqu'il y a différence d'âge entre l'assuré et son épouse, le taux de la rente est modifié conformément à un barème approuvé par arrêté royal.

Lorsque l'assuré est célibataire, veuf ou divorcé, le capital assuré en vue de la constitution de la rente prévue au b) ci-dessus reçoit les destinations suivantes :

1) Si l'assuré décède avant d'être entré en jouissance de sa rente de vieillesse, la moitié de ce capital est attribuée à ses descendants ou, à leur défaut, à ses ascendants. Le reliquat est remis à la Caisse Nationale de Contrôle et de Coordination des pensions de vieillesse et de veuves — Section « assurés libres » —.

2) Si l'assuré entre en jouissance de sa rente de vieillesse, ce capital est versé à la Caisse Nationale de Contrôle et de Coordination des pensions de vieillesse et de veuves — Section « assurés libres ».

Dans le cas d'un mariage ultérieur du pensionné, l'organisme précité assure une rente de veuve au profit de l'épouse. Si les conjoints sont du même âge, le montant de cette rente est égal à 50 % de la rente de l'époux prévue au II, a). Si les conjoints sont d'âges différents, le taux de la rente est modifié conformément à un barème fixé par arrêté royal.

Si le pensionné meurt sans avoir contracté mariage, la moitié du capital remis à la Caisse Nationale de Contrôle et de Coordination des pensions de vieillesse et de veuves — Section « assurés libres » — est attribuée sans intérêts à ses descendants ou, à leur défaut, à ses ascendants.

III. — Les versements effectués au compte d'un assuré du sexe féminin sont affectés :

a) A l'assurance d'une rente viagère à son profit et prenant cours au choix de l'assurée, à son anniversaire entre 55 et 65 ans.

L'assurée qui désire obtenir la liquidation de cette rente avant 65 ans, doit en faire la demande à l'organisme assureur douze mois avant l'âge choisi pour l'entrée en jouissance.

aanvraag indienen. In dat geval wordt de rente, die de belanghebbende op 65-jarige leeftijd zou genoten hebben, overeenkomstig een bij Koninklijk besluit goedgekeurde berekeningstabel, verminderd.

b) Indien de belanghebbende, die ongehuwd, weduwe of uit de echte gescheiden en ten volle 18 jaar oud is, daartoe het verlangen te kennen geeft: tot het verzekeren, in geval van overlijden van de verzekerde, vóór zij in het genot van haar ouderdomsrente is getreden, van het kapitaal tot vestiging, op het ogenblik van het overlijden, van een lijfrente gelijk aan 30 t. h. van de ouderdomsrente.

De verzekerde die minder dan 21 jaar oud is wordt, wat die verrichting betreft, als meerderjarige aangezien.

Deze verzekering mag slechts worden aangegaan ten voordele van de personen wier steun de verzekerde is en die zij moet aanduiden.

Zij wordt slechts van kracht twee jaar nadat de verzekerde haar verklaring heeft afgelegd.

Bij een Koninklijk besluit worden de modaliteiten dier verrichtingen geregeld, alsmede de voorwaarden waaronder de kapitalen, tot vestiging der renten, worden omgezet in renten ten voordele der gerechtigden; tevens worden daarbij de categorieën van personen bepaald die, in elk geval, mogen worden aangeduid om het voordeel der verzekering te genieten.

Wanneer de door de belanghebbende aangeduide persoon niet begrepen is onder die bij bovenvermeld Koninklijk besluit bepaald, wordt daaromtrent beslist door de Minister tot wiens bevoegdheden de Sociale Voorzorg behoort.

Indien de verzekerde gehuwd is, mag bedoelde verzekering slechts ten voordele van haar echtgenoot worden aangegaan.

De aanduiding van de persoon te wiens voordele de verzekering werd aangegaan mag door de verzekerde worden ingetrokken.

ART. 5.

De bij artikel 4, II, b), bedoelde verzekeringen gaan slechts in twee jaar na de eerste storting.

Indien de stortingen gedurende meer dan één jaar worden onderbroken, gaan wat de latere stortingen betreft, bedoelde verzekeringen, eveneens, slechts na een termijn van twee jaar in.

Ingeval de verzekerde overlijdt vóór de termijn van twee jaar is verstrekken, worden de jaarlijkse stortingen, tot bovenbedoelde verzekeringen bestemd, zonder interest overgemaakt aan de weduwe, indien de verzekerde gehuwd was, of aan de rechtverkrijgenden van de verzekerde, indien laatstgenoemde ongehuwd, weduwnaar of uit de echt gescheiden was.

TITEL III.

Verzekeringsinstelling.

ART. 6.

De Algemene Spaar- en Lijfrentekas wordt met de bij deze wet voorziene verzekeringen belast.

ART. 7.

Bij een Koninklijk besluit, genomen op de voordracht van de Minister van Financiën en van de Minister tot wiens bevoegdheden de Sociale Voorzorg behoort, wordt het tarief goedgekeurd, dat door de Lijfrentekas dient toegepast voor de uitvoering van deze wet.

Dans ce cas, la rente que l'intéressé eût acquise à 65 ans est réduite conformément à un barème qui est approuvé par arrêté royal.

b) Si l'intéressée, célibataire, veuve ou divorcée, âgée de 18 ans accomplis, en exprime la volonté: à l'assurance en cas de décès de l'assurée avant l'entrée en jouissance de sa rente de vieillesse, du capital constitutif, à l'âge où le décès survient, d'une rente viagère égale à 30 % de la rente de vieillesse.

L'assurée, âgée de moins de 21 ans, est réputée majeure pour l'accomplissement de cette opération.

Cette assurance ne peut être conclue qu'au bénéfice de personnes dont l'assurée est le soutien et qu'elle doit désigner.

Elle ne sort ses effets que deux ans après la déclaration faite par l'assurée.

Un arrêté royal règle les modalités de ces opérations et les conditions dans lesquelles les capitaux constitutifs de rentes sont convertis en rentes au profit des bénéficiaires; il détermine les catégories de personnes qui peuvent, dans tous les cas, être désignées pour bénéficier de l'assurance.

Lorsque la personne désignée par l'intéressée n'est pas comprise parmi celles déterminées par l'arrêté royal ci-dessus, il est statué par le Ministre qui a la prévoyance sociale dans ses attributions.

Si l'assurée est mariée, cette assurance ne peut être conclue qu'au profit de son mari.

La désignation de la personne bénéficiaire d'assurance est révocable par l'assurée.

ART. 5.

Toutefois, les assurances prévues à l'article 4, II, b), ne prennent cours que deux années après le premier versement.

S'il y a interruption de plus d'un an dans les versements, un nouveau délai de deux ans est applicable aux versements ultérieurs.

En cas de décès de l'assuré avant la fin de la période de deux ans, la partie des versements affectée aux assurances visées ci-dessus est remise, sans intérêts à la veuve, si l'assuré était marié ou aux ayants droit de l'assuré, si celui-ci était célibataire, veuf ou divorcé.

TITRE III.

De l'organisme d'assurance.

ART. 6.

La Caisse Générale d'Épargne et de Retraite est chargée de réaliser les assurances prévues par la présente loi.

ART. 7.

Un arrêté royal, pris sur la proposition du Ministre des Finances et du Ministre qui a la prévoyance sociale dans ses attributions, approuve le tarif à appliquer par la Caisse de Retraite pour l'exécution de la présente loi.

Bij het Koninklijk besluit worden het bedrag van de interets en van de bestuurskosten, alsmede de sterftetabel waarnaar de tarieven worden berekend, vastgesteld.

Al de reglementen, voor de uitvoering van deze wetten door de Algemene Spaar- en Lijfrentekas opgemaakt, worden ter goedkeuring aan de Minister tot wiens bevoegdheden de Sociale Voorzorg behoort, voorgelegd.

ART. 8.

Op het einde van elke vijfjaarlijkse termijn en ingeval het batig saldo daartoe voldoende is, wordt door de Lijfrentekas, na overleg met de Minister van Financiën en de Minister tot wiens bevoegdheden de Sociale Voorzorg behoort, een gedeelte van bedoeld saldo omgeslagen tussen de nog in leven zijnde verzekerden die in uitvoering van deze wet stortingen hebben verricht en de gerechtigden op krachtens deze wet gevestigde renten.

ART. 9.

Ten einde hun kosten van beheer te dekken, wordt er aan de erkende mutualiteitsverenigingen die, voor de uitvoering dezer wet, tussen de verzekerden en de Algemene Spaar- en Lijfrentekas als bemiddelaars optreden, een jaarlijkse toelage verleend, waarvan het bedrag en de voorwaarden waaronder ze mag worden verleend, bij Koninklijk besluit worden bepaald op voorstel van de Hoger Raad voor de Pensioenen.

TITEL IV.

Voorzorgspremie en ouderdomsrentetoeslag.

EERSTE HOOFDSTUK.

Bepalingen van algemene aard.

ART. 10.

Aan de verzekerden van Belgische nationaliteit en aan de vaderlandlozen worden, onder de hierna opgegeven voorwaarden, voorzorgspremiën en ouderdomsrentetoeslag toegekend.

Nochtans, wat betreft de personen die een ouderdomspensioen genieten, krachtens de wetgeving van een land dat met België een verdrag tot gelijkstelling heeft gesloten, wordt het bedrag der tegemoetkoming van een vreemde Staat bij het vestigen van bedoeld pensioen afgetrokken van het bedrag van de ouderdomsrentetoeslag.

ART. 11.

De toeslagen zijn betaalbaar wanneer de verzekerde de leeftijd van 65 jaar bereikt. De verzekerde die de betaalbaarheid van zijn ouderdomslijfrente op een vroegere leeftijd verkrijgt, mag, van af dezelfde leeftijd, mits vermindering overeenkomstig een bij Koninklijk besluit vastgestelde berekeningstabel, met de premie en toeslag worden begunstigd.

Bedoelde vermindering wordt verder toegepast wanneer de verzekerde de leeftijd van 65 jaar bereikt.

ART. 12.

Bedoelde premie en toeslag worden niet verleend aan

L'arrêté royal indique le taux de l'intérêt, des frais d'administration ainsi que la table de mortalité d'après laquelle les tarifs sont calculés.

Tous les règlements établis par la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite pour l'exécution de la présente loi sont soumis à l'approbation du Ministre qui a la prévoyance sociale dans ses attributions.

ART. 8.

A la fin de chaque période quinquennale et s'il existe un excédent suffisant, la Caisse de Retraite répartit une partie de cet excédent, d'accord avec le Ministre des Finances et le Ministre qui a la prévoyance sociale dans ses attributions, entre les affiliés en vie ayant effectué des versements en exécution de la présente loi et les bénéficiaires de rentes constituées en vertu de celle-ci.

ART. 9.

En vue de couvrir leurs frais d'administration, il est accordé aux associations mutualistes reconnues qui interviennent, à titre d'intermédiaire, entre les assurés et la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite, pour l'exécution de la présente loi, un subside annuel dont le montant et les conditions d'octroi sont fixés par arrêté royal sur proposition du Conseil Supérieur des Pensions.

TITRE IV.

De la prime de prévoyance et de la majoration de rente de vieillesse.

CHAPITRE PREMIER.

Dispositions d'ordre général.

ART. 10.

Il est accordé dans les conditions ci-après, aux assurés de nationalité belge ou apatrides, des primes de prévoyance et la majoration de rente de vieillesse.

Toutefois, en ce qui concerne les personnes jouissant d'une pension de vieillesse dans le cadre de la législation d'un pays ayant conclu une convention d'assimilation avec la Belgique, le montant de l'intervention de l'Etat étranger dans la constitution de ladite pension est déduit du montant de la majoration de rente de vieillesse.

ART. 11.

Les prime et majoration sont payables lorsque l'assuré atteint l'âge de 65 ans accomplis. L'assuré qui obtient la liquidation de sa rente viagère de vieillesse à un âge antérieur peut bénéficier, à partir du même âge, des primes et majoration moyennant réduction, conformément à un barème établi par arrêté royal.

Cette réduction continue à être appliquée lorsque l'assuré atteint l'âge de 65 ans.

ART. 12.

Ces prime et majoration ne sont pas accordées aux res-

personen van vreemde nationaliteit, tenzij een verdrag tot gelijkstelling met hun land van herkomst werd gesloten.

ART. 13.

De premie en toeslag zijn enkel betaalbaar op voorwaarde dat de verzekerde werkelijk in België verblijft.

Van deze bepaling mag echter worden afgeweken ten voordele van de loontrekkenden onderworpen aan het nieuw pensioenstelsel van de loontrekkenden, onderhorigen van de landen waarmede België door een verdrag van economische unie is verbonden.

ART. 14.

In geval van overlijden van een gerechtigde op een premie of een toeslag, worden de vervallen en niet uitgekeerde termijnen aan de hierna vermelde personen en naar de hierna bepaalde volgorde uitbetaald :

1° aan de echtgenoot, met wie de gerechtigde op de toeslag op het ogenblik van zijn overlijden samenwoonde en bij wie hij overleden is;

2° bij ontstentenis van de echtgenoot of indien de echtgenoot niet in de voorwaarden verkeert bij 1) voorzien, aan de kinderen met wie de gerechtigde op het ogenblik van zijn overlijden samenwoonde, mits laatstgenoemde overleden zij bij de persoon die om de vervallen termijnen vraagt;

3° bij ontstentenis van kinderen of indien deze niet in de voorwaarden verkeren bij 2° voorzien, aan ieder ander persoon met wie de gerechtigde op het ogenblik van zijn overlijden samenwoonde, mits laatstgenoemde overleden zij bij deze die om de vervallen termijnen vraagt;

4° indien de gerechtigde in een openbare of private instelling ter verpleging was opgenomen, aan de personen die in de verplegingskosten tussenkwamen.

De formaliteiten die, om de uitkering van vermelde termijnen te verkrijgen, dienen nagekomen, alsmede de termijn binnen welke de aanvraag moet worden ingediend, zijn deze bepaald bij artikel 93 van het Regentsbesluit van 16 September 1946.

ART. 15.

De loontrekkenden die niet in de vereiste voorwaarden verkeren om de overgangstoelage voorzien door het nieuw pensioenstelsel van de loontrekkenden te bekomen, mogen de voordelen voorzien bij onderhavige titel aanvragen op voorwaarde dat zij de stortingen in uitvoering der wetten op de verplichte of de vrije verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, bepaald bij artikel 25, verricht hebben.

ART. 16.

De uitgaven voortvloeiende uit het uitbetalen van de premie en ouderdomsrentetoelage zijn ten laste van de Nationale Kas voor Contrôle en Coördinatie van Ouderdoms- en Weduwpensioenen, afdeling « vrij verzekerden », en worden vereffend door de verzekeringsinstelling.

ART. 17.

De premie en toeslag worden niet verleend aan de personen onderworpen aan de nieuwe wet op het pensioenstelsel van de loontrekkenden, in zover zij in het kader dezer wet voordelen ontvangen ten laste van de Nationale Kas voor Contrôle en Coördinatie van Ouderdoms- en Weduwpensioenen.

sortissants des pays étrangers, sauf s'il a été conclu une convention d'assimilation avec leur pays d'origine.

ART. 13.

Les prime et majoration ne sont payables qu'à la condition pour l'assuré de résider effectivement en Belgique.

Il peut cependant être dérogé à cette disposition en faveur des salariés soumis au régime de retraite des travailleurs salariés, ressortissants des pays avec lesquels la Belgique est liée par une convention d'union économique.

ART. 14.

En cas de décès d'un bénéficiaire d'une prime ou de la majoration de rente de vieillesse, les arrérages échus et non payés ne sont liquidés qu'aux personnes et dans l'ordre ci-après :

1) Au conjoint avec lequel le bénéficiaire de la majoration cohabitait au moment de son décès et chez qui il est décédé;

2) A défaut de conjoint ou si le conjoint ne réunit pas les conditions prévues au 1), aux enfants avec qui le bénéficiaire vivait au moment de son décès, à condition qu'il soit décédé chez la personne qui réclame les arrérages échus;

3) A défaut d'enfants ou si ceux-ci ne réunissent pas les conditions prévues au 2), à toute personne avec qui le bénéficiaire vivait au moment de son décès, à condition qu'il soit décédé chez celui qui réclame les arrérages échus;

4) Si le bénéficiaire était hospitalisé dans un établissement public ou privé, aux personnes qui intervenaient dans les frais d'hospitalisation.

Les formalités qui doivent être remplies pour l'obtention des susdits arrérages et le délai dans lequel la demande doit être introduite sont ceux qui ont été déterminés à l'article 93 de l'arrêté du Régent du 16 septembre 1946.

ART. 15.

Les salariés qui ne se trouvent pas dans les conditions requises pour bénéficier de la majoration transitoire prévue par le régime de retraite des travailleurs salariés peuvent solliciter l'octroi des avantages prévus au titre IV de la présente loi, pour autant qu'ils aient effectué, dans le cadre des lois d'assurance obligatoire ou libre contre la vieillesse et le décès prématuré, les versements prévus à l'article 25.

ART. 16.

Les dépenses résultant du paiement des primes et majoration de rente de vieillesse sont à charge de la Caisse Nationale de Contrôle et de Coördination des pensions de vieillesse et de veuves, section « assurés libres », et elles sont liquidées par l'organisme d'assurance.

ART. 17.

Les primes et majoration ne sont pas accordées aux personnes soumises à la loi concernant le régime de retraite des travailleurs salariés, dans la mesure où elles bénéficient dans le cadre de cette loi des avantages à charge de la Caisse Nationale de Contrôle et de Coördination des pensions de vieillesse et de veuves prévues par ladite loi.

HOOFDSTUK II.

Verlenen van een voorzorgspremie.

ART. 18.

Aan elk mannelijk verzekerde van Belgische nationaliteit of vaderlandloos, wordt op de leeftijd van 65 jaar een voorzorgspremie toegekend zonder onderzoek omtrent de bestaansmiddelen, ten belope van 60 frank voor elk der verzekeringsjaren gedurende welke de belanghebbende die minstens 21 jaar oud is een minimumstorting van 1.200 frank zal verricht hebben, zonder dat deze premie 2.400 frank per jaar mag overschrijden.

Voor een vrouwelijk verzekerde belopen deze cijfers respectievelijk 30, 600 en 1.200 frank.

ART. 19.

Wanneer wordt vastgesteld dat een verzekerde, over onverschillig welk verzekeringsjaar, geen of slechts een ontoereikende storting heeft verricht, wordt toegestaan van de totale storting over het onmiddellijk voorafgaand of volgend jaar een som af te nemen die toereikend is om de wettelijke storting voor bedoeld verzekeringsjaar te vormen of aan te vullen, maar enkel op voorwaarde dat de afneming niet als gevolg heeft dat de storting waarop zij wordt verricht, tot op minder dan het wettelijk minimum wordt teruggebracht.

HOOFDSTUK III.

Verlenen van de toeslag met onderzoek.

ART. 20.

De ouderdomsrentetoeslag na onderzoek vermeld op tabel I in bijlage wordt toegekend onder volgende voorwaarden, wat de bestaansmiddelen betreft:

Deze toeslag wordt gans toegekend wanneer de bestaansmiddelen van de verzekerde, bij voorkomend geval met deze van de echtgenoot vermeerderd, 6.000 frank niet overschrijden voor een gehuwd verzekerde en 4.000 frank voor een verzekerde die ongehuwd, weduwnaar, uit de echt of van tafel en bed en van goederen gescheiden is.

Indien het bedrag der bestaansmiddelen de vorenvermelde sommen overschrijdt, wordt het bedrag van de toeslag vastgesteld op het verschil tussen het maximum-bedrag dat aan de verzekerde mag worden verleend, met inachtneming van tabel I bij deze wet gevoegd en het gedeelte der bestaansmiddelen dat 6.000 frank of 4.000 frank te boven gaat.

ART. 21.

Al de bestaansmiddelen van de verzekerde, onverschillig de aard of de oorsprong er van, en, bij voorkomend geval, deze van zijn echtgenoot, komen in aanmerking ten einde het bedrag van de ouderdomsrentetoeslag vast te stellen.

De bestaansmiddelen worden als volgt geraamd:

1° Voor de hand en geestesarbeiders wordt het bedrijfsinkomen bepaald op grondslag der bezoldiging die ze op het ogenblik van het indienen der aanvraag genieten;

2° Voor de buiten dienstverband staande arbeiders wordt als bestaansmiddel aangerekend het bedrag der in-

CHAPITRE II.

Octroi de la prime de prévoyance.

ART. 18.

A tout assuré du sexe masculin de nationalité belge ou apatride, il sera accordé, à l'âge de 65 ans, une prime de prévoyance sans enquête sur les ressources de 60 francs par an pour chacune des années au cours desquelles l'intéressé, âgé d'au moins 21 ans, aura effectué un versement minimum de 1.200 francs sans que cette prime puisse au total dépasser 2.400 francs par an.

Pour un assuré du sexe féminin les chiffres ci-dessus deviennent respectivement 30, 600 et 1.200 francs.

ART. 19.

Lorsqu'un assuré n'a effectué aucun versement ou n'a effectué qu'un versement insuffisant pour une année d'assurance quelconque, il est permis de prélever sur le versement total effectué pour l'année d'assurance immédiatement antérieure ou postérieure, une somme suffisante pour constituer ou compléter le versement minimum légal pour l'année d'assurance envisagée, mais uniquement à la condition que le prélèvement n'ait pas pour effet de ramener au-dessous du minimum légal le versement qui subit l'amputation.

CHAPITRE III.

Octroi de la majoration après enquête.

ART. 20.

La majoration de rente de vieillesse après enquête, prévue au tableau I ci-annexé, est accordée aux conditions suivantes, en ce qui concerne les ressources:

Elle est accordée dans sa totalité lorsque les ressources de l'assuré, augmentées éventuellement de celles de son conjoint, ne sont pas supérieures à 6.000 francs pour un assuré marié et à 4.000 francs pour un assuré célibataire, veuf, divorcé ou séparé de corps et de biens.

Si le montant des ressources est supérieur aux chiffres ci-dessus, le taux de la majoration est fixé à la différence entre le taux maximum pouvant être accordé à l'assuré, compte tenu du tableau I annexé à la présente loi, et la partie des ressources excédant la limite de 6.000 ou 4.000 francs.

ART. 21.

Toutes les ressources de l'assuré et, éventuellement, celles de son conjoint, quelles qu'en soient la nature et l'origine, entrent en ligne de compte pour la fixation du taux de la majoration de rente de vieillesse après enquête.

Les ressources sont évaluées comme suit:

1° Pour les salariés manuels et intellectuels, le revenu professionnel est fixé sur la base de la rémunération dont ils jouissent au moment de l'introduction de la demande;

2° Pour les travailleurs indépendants, il est porté en ressources le montant des revenus passibles de la taxe

komsten met de bedrijfsbelasting belastbaar en tot het jaar aan het indienen der aanvraag vooratgaand betrekkelijk.

De bedrijfsinkomsten worden, evenwel, niet meer als bestaansmiddelen in rekening gebracht, zodra de belanghebbende ophoudt zijn beroep uit te oefenen.

3° Voor de gebouwde en niet gebouwde onroerende goederen waarvan de verzekerde en zijn echtgenoot eigenaars zijn, wordt als bestaansmiddel aangerekend:

a) een som gelijk aan het kadastraal inkomen, indien bedoelde goederen door de aanvrager worden betrokken of in bedrijf genomen;

b) een som gelijk aan 8 t. h. van de verkoopwaarde der onroerende goederen indien deze verhuurd zijn.

Generlei inkomsten worden echter als bestaansmiddelen in rekening gebracht voor de woning of het gedeelte van de woning door de aanvrager zelf betrokken.

4° Voor de roerende kapitalen, wordt aan de verzekerde als bestaansmiddelen aangerekend een som gelijk aan 8 t. h. der belegde of losse kapitalen of het werkelijk inkomen er van, indien dit laatste hoger is dan vermelde som.

Nochtans, voor het gedeelte van 60 t. h. van de krachtens de besluitwet van 6 October 1944 geblokkeerde activa, wordt met de werkelijke interest rekening gehouden.

5° Overeenkomstig de bepalingen van artikel 1, § 16, en van artikel 3 der wet van 10 Augustus 1948, die de wet van 26 Augustus 1947 op de vergoedingspensioenen wijzigt, komen de invaliditeitspensioenen en deze voorzien ten bate van de rechthebbenden niet in aanmerking bij het toekennen van de toeslag voorzien door onderhavige wet.

6° Indien de verzekerde of zijn echtgenoot, in de loop van tien jaren die aan het indienen der aanvraag zijn voorafgegaan, om niet of onder bezwarende voorwaarden, roerende of onroerende goederen heeft afgestaan, wordt het inkomen van bedoelde goederen forfaitair berekend tegen 6 t. h. van de verkoopwaarde op het ogenblik van de afstand.

Wanneer de goederen onder bezwarende voorwaarden werden afgestaan, wordt bedoelde prijs vastgesteld na aftrek der lasten of schulden die door middel van de prijs van de afstand werden gedeeld en der schulden waarvoor de belanghebbende bewijst dat hij, na de afstand, er toe genoodzaakt was ze aan te gaan.

Nochtans, wanneer de verzekerde of zijn echtgenoot, onverschillig op welk tijdstip, roerende of onroerende goederen heeft afgestaan, op voorwaarde dat de overnemer in zijn onderhoud voorziet, wordt de forfaitaire waarde van dit onderhoud in rekening gebracht en tegen 10 t. h. van de verkoopwaarde der goederen op het ogenblik van de afstand berekend.

ART. 22.

Voor de toepassing van artikel 24 zal er, wat betreft de renten gevestigd in uitvoering der wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, slechts rekening worden gehouden met het gedeelte dat het verschil te boven gaat tussen het maximumbedrag van de toeslag waarop de verzekerde aanspraak mag maken en het bedrag van 12.000 frank indien het een mannelijk gehuwd verzekerde betreft, van 8.000 frank indien het een verzekerde betreft die ongehuwd, weduwnaar, uit de echt of van tafel en bed en van goederen gescheiden is of indien het een vrouwelijk gehuwd verzekerde betreft.

ART. 23.

Par. 1. — De renten wegens onderhoudsplicht die de bloedverwanten in de dalende linie die bemiddeld zijn geacht worden krachtens deze bepaling aan hun bloedver-

professionnelle et afférents à l'année précédant celle de l'introduction de la demande.

Toutefois, les revenus professionnels ne sont plus portés en ressources à partir du moment où l'intéressé cesse d'exercer sa profession.

3° Pour les immeubles bâtis et non bâtis dont l'assuré et son conjoint sont propriétaires, il est porté en ressources:

a) Une somme égale au revenu cadastral si ces immeubles sont occupés ou exploités par le demandeur;

b) Une somme égale à 8 % de la valeur vénale des immeubles si ceux-ci sont donnés en location;

Aucun revenu n'est toutefois porté en ressources pour la maison ou partie de maison que le demandeur occupe personnellement.

4° Pour les capitaux mobiliers, il est porté en ressources à l'assuré une somme égale à 8 % des capitaux placés ou non placés, ou le revenu réel si celui-ci est supérieur à cette somme.

Toutefois, pour la quotité de 60 % des avoirs bloqués en vertu de l'arrêté-loi du 6 octobre 1944, il est tenu compte de l'intérêt réel.

5° Conformément aux dispositions de l'article 1er, paragraphe 16 et de l'article 3 de la loi du 10 août 1948, modifiant la loi du 26 août 1947 sur les pensions de réparation, les pensions d'invalidité et d'ayants droit prévues par ces lois sont immunisées en vue de l'attribution de la majoration prévue par la présente loi.

6° Si l'assuré ou son conjoint a, au cours des dix années précédant celle de l'introduction de la demande en majoration, cédé, à titre gratuit ou à titre onéreux, des biens mobiliers ou immobiliers, le revenu de ces biens est calculé forfaitairement à 6 % de la valeur vénale au moment de la cession.

Lorsque la cession est à titre onéreux, cette valeur est établie déduction faite des charges ou dettes qui ont été éteintes à l'aide du prix de la cession et des dettes que l'intéressé justifie avoir été dans la nécessité de contracter postérieurement à la cession.

Toutefois, lorsque l'assuré ou son conjoint a cédé, à quelque époque que ce soit, des biens mobiliers ou immobiliers, à charge pour le cessionnaire de pourvoir à son entretien, la valeur forfaitaire de cet entretien est portée en compte et calculée au taux de 10 % de la valeur vénale des biens au moment de la cession.

ART. 22.

Pour l'application de l'article 21, il n'est tenu compte que de la partie des rentes de vieillesse constituée en exécution des lois relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré excédant la différence entre le taux maximum de la majoration auquel l'assuré peut prétendre et le taux de 12.000 francs s'il s'agit d'un assuré marié du sexe masculin, de 8.000 francs s'il s'agit d'un assuré célibataire, veuf, divorcé ou séparé de corps et de biens ou d'un assuré marié du sexe féminin.

ART. 23.

§ 1. — Les rentes alimentaires que les descendants qui se trouvent dans l'aisance sont, en vertu de la présente dis-

wanten in de opgaande linie te kunnen uitbetalen, worden als bestaansmiddelen aan laatstgenoemden aangerekend.

Worden, wat het toepassen dezer bepaling betreft, aangezien als zijnde bemiddeld, de bloedverwanten in de dalende linie wier bestaansmiddelen, daarin deze van hun echtgenoot begrepen, 40.000 frank overschrijden indien de bloedverwant in de dalende linie in een gemeente met minder dan 5.000 inwoners woont, 42.000 frank indien hij in een gemeente woont met meer dan 5.000 doch met minder dan 30.000 inwoners, of 45.000 frank indien hij in een gemeente woont met meer dan 30.000 inwoners.

Indien verscheidene bloedverwanten in de dalende linie die ongehuwd, weduwnaar of uit de echt gescheiden en kinderloos zijn, met hun bloedverwanten in de opgaande linie samenwonen, worden de hierboven vermelde sommen met een vierde verminderd.

Indien de bloedverwant in de dalende linie gehuwd is, worden de hierboven vermelde sommen met drie vierden voor zijn echtgenoot vermeerderd.

Daarenboven worden zij, voor ieder kind beneden de 16 jaar dat te zijnen laste is, vermeerderd met één vierde voor het eerste en tweede kind en met de helft voor het derde en de volgende.

Wordt, evenwel, als zijnde ten laste beschouwd, het kind van minder dan 18 jaar, dat regelmatig, 's morgens en 's namiddags, de lessen volgt van een inrichting voor beroeps- of algemeen onderwijs of dat gebonden is door een door de Regering erkend en gecontroleerd leerling-contract. Wordt, eveneens, als zijnde ten laste beschouwd het kind — welk ook zijn leeftijd weze — dat onbekwaam is tot het uitoefenen van een beroep wegens zijn lichamelijke of geestelijke toestand, voor zover het werkelijk ten laste is.

De renten wegens onderhoudsplicht die de bloedverwant in de dalende linie geacht wordt aan zijn bloedverwant in de opgaande linie, aanvrager om de ouderdomsrentetoeslag, te kunnen uitbetalen, wordt vastgesteld op de helft van het verschil tussen het bedrag van zijn inkomsten en het beloop der vrijstelling, indien geen bloedverwant in de opgaande linie van de andere tak in leven is, en op het vierde van bedoeld verschil, indien een of meer bloedverwanten in de opgaande linie van beide takken nog in leven zijn.

Par. 2. — De inkomsten van de bloedverwanten in de dalende linie worden als volgt berekend :

1° Voor de bedrijfsinkomsten of winsten, naar het belastbaar bedrag;

2° Voor de gebouwde of niet gebouwde eigendommen, naar het kadastraal inkomen of de netto huurwaarde er van, na aftrek van de hypotheecaire lasten;

3° Voor de roerende kapitalen, naar het werkelijk inkomen er van;

4° Voor al de andere inkomsten, naar het werkelijk bedrag er van, behoudens wat betreft de gerechtigden op een invaliditeitspensioen, op wie de bepalingen van art. 21, 5°, toepasselijk zijn.

ART. 24.

De ouderdomsrentetoeslag mag niet verleend worden aan de tot volgende categorieën behorende personen :

1° De personen die in de aanvullende personele belasting zijn aangeslagen, bedoeld bij Titel II van de bij Koninklijk besluit dd. 12 September 1936 samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen;

2° Zij die een dienstbode of een andere persoon in hun persoonlijke dienst hebben;

3° Zij die, voor hun eigen gebruik, over een autorijtuig beschikken;

4° De personen die een woning of een gedeelte van een woning betrekken waarvan het kadastraal inkomen hoger is dan :

position, considérés pouvoir payer à leurs ascendants, sont portées en ressources à ces derniers.

Sont considérés comme étant dans l'aisance pour l'application de la présente disposition, les descendants dont les revenus, y compris ceux de leur conjoint, sont supérieurs à 40.000 francs, si le descendant réside dans une commune de moins de 5.000 habitants, 42.000 francs s'il réside dans une commune de 5.000 à 30.000 habitants exclusivement, ou de 45.000 francs s'il réside dans une commune de 30.000 habitants et plus.

Si plusieurs descendants célibataires, veufs ou divorcés, sans enfants, habitent avec leurs ascendants, les sommes indiquées ci-dessus sont réduites d'un quart.

Si les descendant est marié, les sommes ci-dessus indiquées sont augmentées de trois quarts pour son conjoint.

Elles sont augmentées, en outre, pour chaque enfant de moins de seize ans et qui est à sa charge d'un quart pour les premier et deuxième enfants et de moitié pour les troisième et suivants.

Toutefois, est réputé être à charge, l'enfant de moins de 18 ans qui fréquente régulièrement, matin et après-midi, les cours d'un institut d'enseignement professionnel ou général ou qui est lié par un contrat d'apprentissage reconnu et contrôlé par le Gouvernement. Est également réputé être à charge, l'enfant — quel que soit son âge — qui est incapable d'exercer un métier en raison de son état physique ou mental, pour autant qu'il soit effectivement à charge.

La rente alimentaire que le descendant est considéré pouvoir payer à son ascendant demandeur en majoration de rente de vieillesse est calculée à la moitié de la différence entre le montant de ses revenus et le chiffre de l'exonération s'il n'existe pas d'ascendants en vie dans l'autre branche, et au quart de cette différence s'il existe un ou des descendants en vie dans les deux branches.

§ 2. — Les revenus des descendants sont calculés comme suit :

1° pour les revenus ou bénéfices professionnels, d'après leur montant imposable;

2° pour les propriétés bâties et non bâties, d'après le revenu cadastral ou leur valeur locative nette, sous déduction des charges hypothécaires;

3° pour les capitaux mobiliers, d'après leur revenu réel;

4° pour toutes les autres ressources, d'après leur montant réel sauf pour les bénéficiaires d'une pension d'invalidité auxquels les dispositions faisant l'objet de l'article 21, 5°, sont applicables.

ART. 24.

La majoration de rente de vieillesse ne peut être accordée aux personnes comprises dans les catégories suivantes:

1° les personnes cotisées à l'impôt complémentaire personnel visées au Titre II des lois relatives aux impôts sur les revenus, coordonnées par arrêté royal du 12 septembre 1936;

2° celles qui ont à leur service personnel un domestique ou toute autre personne;

3° celles qui utilisent une automobile à leur propre usage;

4° les personnes occupant une habitation ou une partie d'habitation dont le revenu cadastral est supérieur à :

2.800 frank in een gemeente met minder dan 5.000 inwoners;

3.600 frank in een gemeente met meer dan 5.000 doch minder dan 30.000 inwoners;

5.000 frank in een gemeente met meer dan 30.000 inwoners.

Deze cijfers worden verhoogd met 10 % voor de gehuwde personen en de weduwnaars die 1 of 2 kinderen gehad hebben en met 20 % wanneer er meer dan 2 kinderen zijn geweest.

Indien later het kadastraal inkomen van de gebouwde eigendommen herzien wordt, zullen deze cijfers bij Koninklijk besluit mogen verhoogd worden.

Ten einde de categorie te bepalen waarin een gemeente is begrepen wordt er gebruik gemaakt van de door het Ministerie van Financiën opgemaakte rangschikking met het oog op de toepassing van artikel 25, paragrafen 2, 3 en 4 der samengeordende wetten op de inkomstenbelastingen;

5° Zij die, in de loop van vijf jaar die het indienen van hun aanvraag voorafgaan :

a) onder normale voorwaarden een nijverheids-, handels- of landbouwonderneming hebben uitgebaat, waarvan de belangrijkheid ofwel de medewerking van een bezoldigd persoon, ofwel het aanwenden van een bedrijfskapitaal van ten minste 100.000 frank vergde.

Er wordt rekening gehouden met de loontrekkenden of bezoldigden die, met het oog op de toepassing van de bedrijfsbelasting, werden aangezien als een normale bezoldiging genietende;

b) behalve de weduwen en huishoudsters, geen enkel bedrijfsbezigheid hebben uitgeoefend, hoewel ze niet tot arbeid ongeschikt waren.

ART. 25.

Bovendien, moeten voor rekening van de sinds 1 Januari 1862 geboren verzekerden, wier toestand overeenkomstig de bepalingen van artikel 20 wordt geregeld, volgende stortingen zijn gedaan;

a) voor het tijdperk van 1 Januari 1926 tot 31 December 1931, een storting van 72 frank, indien het een mannelijk verzekerde betreft, of van 24 frank, indien het een vrouwelijk verzekerde betreft;

b) voor het verzekeringsjaar 1931-1932, een storting van 72 frank, indien het een mannelijk verzekerde betreft, of van 24 frank, indien het een vrouwelijk verzekerde betreft;

c) met ingang van het verzekeringsjaar 1932-1933 tot en met het verzekeringsjaar 1948-1949, een storting van 120 frank, indien het een mannelijk verzekerde betreft, of van 60 frank indien het een vrouwelijk verzekerde betreft;

Voor elk der verzekeringsjaren 1939-1940, 1940-1941, 1941-1942, 1942-1943, 1943-1944 en 1944-1945, worden de bij voorgaand lid voorziene stortingen als verricht aangezien;

d) met ingang van het verzekeringsjaar 1949-1950: de stortingen waarvan het bedrag bij artikel 18 is bepaald.

De stortingen gedaan binnen de grenzen van de bijzondere wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood van de werklieden, bedienden, mijnwerkers en zeelieden, alsook bij uitvoering van de wet betreffende het nieuw pensioenstelsel der loontrekkenden, worden in acht genomen voor de vaststelling van de stortingen hierboven bedoeld.

De voorwaarden van storting, hierboven opgesomd, worden als vervuld aangezien, indien er op het ogenblik van het overlijden of op de leeftijd van ingetreding van de

2.800 francs dans les communes de moins de 5.000 habitants;

3.600 francs dans les communes de 5.000 à 30.000 habitants exclusivement;

5.000 francs dans les communes de 30.000 habitants et plus.

Ces chiffres sont augmentés de 10 % pour les personnes mariées ou veuves ayant eu 1 ou 2 enfants et de 20 % pour les personnes mariées ou veuves ayant eu plus de 2 enfants.

En cas de revision ultérieure du revenu cadastral des propriétés bâties, ces chiffres pourront être relevés par arrêté royal.

En vue de déterminer la catégorie dans laquelle est comprise une commune, il est fait application de la classification établie par le Ministre des Finances pour l'application de l'article 25, paragraphes 2, 3 et 4 des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus;

5° celles qui, au cours des cinq années précédant l'introduction de leur demande :

a) ont exploité, dans des conditions normales, une entreprise industrielle, commerciale ou agricole dont l'importance nécessitait, soit le concours d'une personne salariée, soit l'utilisation d'un capital investi d'au moins 100.000 fr.

Il est tenu compte des salariés ou appointés qui ont été considérés comme bénéficiaires d'une rémunération normale au point de vue de l'application de la taxe professionnelle;

b) n'ont, hormis les veuves et les ménagères, exercé aucune activité professionnelle, bien qu'elles ne soient pas frappées d'incapacité de travail.

ART. 25.

Il doit, de plus, avoir été effectué au compte des assurés libres nés à partir du 1er janvier 1862 et dont la situation est réglée conformément aux dispositions de l'article 20 :

a) pour la période allant du 1er janvier 1926 au 31 décembre 1931, un versement de 72 francs, s'il s'agit d'un assuré du sexe masculin ou de 24 francs, s'il s'agit d'un assuré du sexe féminin;

b) pour l'année d'assurance 1931-1932, un versement de 72 francs, s'il s'agit d'un assuré du sexe masculin, ou de 24 francs, s'il s'agit d'un assuré du sexe féminin;

c) à partir de l'année d'assurance 1932-33 et jusqu'à l'année d'assurance 1948-49, un versement de 120 francs, s'il s'agit d'un assuré du sexe masculin, ou de 60 francs, s'il s'agit d'un assuré du sexe féminin;

Pour chacune des années d'assurance 1939-40, 1940-41, 1941-42, 1942-43, 1943-44 et 1944-45, les versements prévus à l'alinéa ci-dessus sont censés avoir été effectués;

d) à partir de l'année d'assurance 1949-50, les versements dont le montant est déterminé à l'article 18.

Les versements effectués dans le cadre des lois spéciales relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré des ouvriers, des employés, des ouvriers mineurs et des marins, ainsi que dans le cadre de la loi concernant le régime de retraite des travailleurs salariés sont pris en considération pour la détermination des versements ci-dessus.

Les conditions de versement énoncées ci-dessus sont considérées comme remplies s'il n'y a eu, au moment du décès ou à l'âge d'entrée en jouissance de la majoration de rente,

rentetoeslag slechts een onderbreking van één storting is per volledige periode van vijf verzekeringsjaren.

De periode gaande van 1 Januari 1926 tot het verstrijken van de maand waarin de verjaardag van de verzekerde valt in 1934 vormt de eerste hierbovenbedoelde periode.

De bepalingen van artikel 10 zijn insgelijks toepasselijk wat de hiervoor bepaalde stortingen betreft.

ART. 26.

Indien de verzekerde het aantal wettelijke jaarlijkse stortingen, bij artikel 25 bepaald, niet heeft verricht, wordt het bedrag van de toeslag na onderzoek waarop hij aanspraak zou mogen maken indien hij aan bedoelde vereisten had voldaan verminderd met :

1° 1/30 van dit bedrag voor elke ontbrekende of ontoereikende storting voor de periode van 1 Januari 1926 tot en met het verzekeringsjaar 1948/1949;

2° de som vermeld op tabel I in bijlage, voor elke ontbrekende of ontoereikende storting voor de periode volgend op het verzekeringsjaar 1948-1949.

Het aantal ontbrekende en ontoereikende stortingen wordt bepaald rekening houdend met de gunstmaatregelen voorzien bij artikel 25.

Ingeval het aantal wettelijke jaarlijkse stortingen gedaan gedurende deze laatste periode beneden de helft blijft van het aantal stortingen dat de verzekerde had moeten doen overeenkomstig artikel 25, wordt de toeslag niet verleend.

Worden in aanmerking genomen om vast te stellen of de verzekerde ten minste de helft van het aantal wettelijke jaarlijkse stortingen heeft verricht, de stortingen gedaan als loontrekkende overeenkomstig de wetgeving van een land dat een verdrag tot gelijkstelling met België heeft gesloten. Wat betreft de aanvrager die de toepassing van deze bepaling bekamt, wordt het bedrag van de toeslag vastgesteld naar de verhouding tussen het aantal stortingen die hij in België heeft verricht en dat vanwege de verzekerden van zijn leeftijd vereist.

De bij vorig lid vastgestelde regel is eveneens van toepassing wat de bij artikel 32 voorziene voordelen betreft.

ART. 27.

Ingeval beide echtgenoten in leven zijn, mag de rentetoeslag enkel aan de man worden verleend. Nochtans, mag de vrouw, wier man met de toeslag niet is begunstigd, op de leeftijd van 65 jaar persoonlijk aanspraak maken op het bedrag van de toeslag voorzien voor de ongehuwden, de weduwen en de van tafel en bed gescheiden personen.

Wanneer de echtgenoten samenleven, blijven bij voorkomend geval de artikelen 214b en 214j van het Burgerlijk Wetboek toepasselijk, wat de rentetoeslag betreft. De rechter stelt het percentage vast tot het optrekken waarvan de vrouw zal zijn gemachtigd.

Indien de met de ouderdomsrentetoeslag begunstigde man komt te overlijden, mag de weduwe ten vroegste op de leeftijd van 60 jaar persoonlijk aanspraak maken op de helft van de ouderdomsrentetoeslag die toegekend was aan de man.

Indien de man overlijdt vóór zijn oppensioenstelling, dan wanneer hij tot dan de vereiste stortingen verricht had om op de leeftijd van 65 jaar aanspraak te kunnen maken op de toeslag na onderzoek, zal zijn weduwe ten vroegste op de leeftijd van 60 jaar de helft van de toeslag die aan haar echtgenoot zou toegekend zijn kunnen bekomen op voorwaarde dat zij zelf tot op die leeftijd de minimumstortingen, bepaald bij artikel 25, voortzet.

qu'une interruption d'un versement par période entière de cinq années d'assurance.

La période allant du 1er janvier 1926 jusqu'à l'expiration du mois anniversaire de naissance de l'assuré, en 1934, constitue la première période susvisée.

Les dispositions de l'article 19 sont également applicables en ce qui concerne les versements requis ci-dessus.

ART. 26.

Si l'assuré n'a pas effectué le nombre minimum de versements annuels légaux prévus à l'article 25, le montant de la majoration après enquête auquel il pourrait prétendre si cette condition avait été remplie est diminué de :

1° 1/30e de ce montant par versement manquant ou insuffisant pour la période allant du 1er janvier 1926 jusqu'à l'année d'assurance 1948-1949;

2° de la somme indiquée au tableau I ci-annexé par versement manquant ou insuffisant pour la période postérieure à l'année d'assurance 1948-1949.

Le nombre de versements manquants ou insuffisants est déterminé en tenant compte des tolérances prévues par l'article 25.

Dans le cas où le nombre de versements annuels légaux requis par l'article 25 pour cette dernière période est inférieur à la moitié de celui que l'assuré aurait dû opérer, la majoration n'est pas accordée.

Sont pris en considération pour déterminer si l'assuré a effectué au moins la moitié du nombre de versements annuels légaux, les versements effectués en qualité de salarié dans le cadre de la législation d'un pays ayant conclu une convention d'assimilation avec la Belgique. En ce qui concerne le demandeur bénéficiant de cette disposition, le taux de la majoration est fixé proportionnellement au rapport entre le nombre de versements qu'il a effectué en Belgique et celui exigé des assurés de son âge.

La règle tracée à l'alinéa ci-dessus est également d'application en ce qui concerne l'octroi des avantages prévus à l'article 32.

ART. 27.

En cas d'existence des deux conjoints, la majoration de rente après enquête ne peut être accordée qu'au mari. Toutefois, à l'âge de 65 ans, la femme dont le mari ne bénéficie pas de la majoration peut prétendre personnellement à la majoration prévue pour les célibataires, veufs ou personnes séparées de corps et de biens.

Lorsque les conjoints cohabitent, les articles 214b et 214j du Code civil demeurent, le cas échéant, applicables à la majoration de rente. Le juge fixe le pourcentage que la femme sera autorisée à toucher.

Lorsque le mari a bénéficié de la majoration après enquête et qu'il vient à décéder, la veuve a droit personnellement au plus tôt à 60 ans à la moitié du taux de la majoration allouée au mari.

Si le mari décède avant d'avoir atteint l'âge de la pension et si, jusqu'à ce moment, il a effectué les versements requis pour bénéficier à 65 ans de la majoration après enquête, sa veuve a droit personnellement au plus tôt à 60 ans à la moitié du taux de la majoration qui aurait été allouée au mari, à condition pour elle d'effectuer jusqu'à cet âge les versements minima d'assurée libre requis par les dispositions de l'article 25.

Indien de vereiste stortingen niet gedaan zijn, zal de toeslag waarop de weduwe zou recht hebben verminderd worden naar de verhouding van de ontbrekende of ontoereikende stortingen tot het aantal minimumstortingen bepaald bij artikel 25.

Nochtans, indien de weduwe zelf als vrij verzekerde al de stortingen verricht heeft die vereist zijn voor de personen van haar leeftijd, mag zij aanspraak maken op de ouderdomsrentetoeslag bepaald voor de ongehuwden, de weduwen en de uit de echt gescheiden personen.

ART. 28.

De van tafel en bed en van goederen gescheiden verzekerde mag, binnen de grenzen en onder de voorwaarden bepaald voor de verzekerden die ongehuwd, weduwnaar of uit de echt gescheiden zijn, persoonlijk op de toeslag na onderzoek aanspraak maken.

Ingeval de echtgenoten feitelijk gescheiden leven, wordt aan de man slechts de helft uitbetaald van de toeslag die hem werd verleend; de vrouw zal de uitkering te haren bate van de andere helft niet mogen bekomen vóór dat zij de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt, behoudens toepassing van de artikelen 214b en 214j van het Burgerlijk Wetboek; in dit geval zal een definitieve uitspraak van het gerecht aan de echtgenote de aan de echtgenoot toegekende helft geheel of gedeeltelijk kunnen verlenen.

ART. 29.

De toeslag na onderzoek wordt niet uitgekeerd, voor de duur van hun gevangenhouding of van hun opneming, aan de in een gevangenis, in de gestichten tot bescherming der maatschappij of in een bedelaarskolonie opgesloten verzekerden, noch aan de krankzinnigen die, ten laste van de openbare besturen, in een gesticht vertoeven.

De ten huize onder bewaking gestelden kunnen niet tegelijk de toegekende toeslag en de gebeurlijke toelage van het Gemeen Fonds genieten.

ART. 30.

Het bedrag van de weduwenrentetoeslag wordt van het beloop van de ouderdomsrentetoeslag na onderzoek afgetrokken.

ART. 31.

Indien, bij het aanvragen van de toeslag, de aanvrager heeft verzuimd sommige bestaansmiddelen aan te geven, die hem niet konden onbekend zijn, weigert de overheid, belast met het treffen van een beslissing omtrent de aanvraag ambtshalve de toeslag voor een termijn van vier kwartalen.

Indien de verzekerde met bedrieglijk inzicht heeft gehandeld, wordt de toeslag voor een termijn van acht kwartalen geweigerd.

De verzekerde zal worden gehoord door de overheid welke uitspraak moet doen. Indien hij niet verschijnt op dagvaarding, wordt de beslissing van rechtswege gewezen.

TITEL V.

Weduwenrentetoeslag en wezentoelagen.

ART. 32.

Onder de hiernagelnde voorwaarden, wordt aan de weduwen van Belgische nationaliteit van de verzekerden

Si tous les versements requis n'ont pas été effectués, la majoration dont pourrait bénéficier la veuve est réduite dans le rapport du nombre de versements manquants ou insuffisants au nombre minimum de versements à effectuer d'après l'article 25.

Toutefois, si la veuve a effectué, en qualité d'assurée libre, tous les versements requis des personnes de son âge, elle peut évidemment prétendre à la majoration allouée aux bénéficiaires célibataires, veufs ou divorcés.

ART. 28.

L'assuré séparé de corps et de biens peut prétendre personnellement au bénéfice de la majoration après enquête dans les limites et conditions prévues pour les assurés célibataires, veufs ou divorcés.

En cas de séparation de fait des conjoints, il ne sera payé au mari que la moitié du montant de la majoration qui lui a été accordée; l'épouse ne pourra obtenir le paiement à son profit de l'autre moitié avant d'avoir atteint l'âge de 60 ans, sauf application des articles 214b et 214j du Code civil; en ce cas une décision définitive de justice pourra allouer à l'épouse tout ou partie de la moitié allouée au mari.

ART. 29.

La majoration après enquête n'est pas payée aux assurés détenus dans les prisons ou internés dans les établissements de défense sociale ou les dépôts de mendicité pour la durée de leur détention ou de leur internement, ni aux aliénés placés dans un établissement public ou privé aux frais des pouvoirs publics.

Les séquestrés à domicile ne peuvent cumuler la majoration octroyée avec l'allocation éventuelle du Fonds commun.

ART. 30.

Le montant de la majoration de rente de veuve est déduit du taux de la majoration de rente de vieillesse après enquête.

ART. 31.

Si, en sollicitant le bénéfice de la majoration, l'assuré a omis de déclarer des ressources dont il ne pouvait ignorer l'existence, les autorités chargées de statuer sur la demande refusent d'office la majoration pour une période de quatre trimestres.

Lorsque l'assuré a agi avec intention frauduleuse, la majoration est refusée pour une période de huit trimestres.

L'assuré sera entendu par l'autorité chargée de statuer. A défaut de comparaître sur convocation, la décision sera rendue comme de droit.

TITRE V.

De la majoration de rente de veuve et des allocations d'orphelins.

ART. 32.

Il est accordé, dans les conditions ci-après, aux veuves de nationalité belge des assurés nés de 1867 à 1928, une

binnen de jaren 1867 tot en met 1928 geboren, een rente-toeslag verleend waarvan het jaarlijks bedrag in de bij deze wet gevoegde tabel II wordt bepaald.

Deze toeslag is enkel betaalbaar op voorwaarde dat de weduwe werkelijk in België verblijft.

Van deze bepaling mag echter worden afgeweken ten voordele van de weduwen en wezen van de verzekerden, onderhorigen van de landen waarmede België door een verdrag van economische unie is verbonden, en onderworpen aan het nieuw pensioenstelsel der loontrekkenden.

ART. 33.

Ingeval een mannelijk gehuwd verzekerde overlijdt, wordt, voor ieder kind beneden 16 jaar, dat op het ogenblik van het overlijden ten laste van de verzekerde was, aan de overlevende echtgenote een jaarlijkse toelage van 1.200 frank verleend.

Bij het overlijden van de overlevende echtgenote, wordt het bedrag van bedoelde toelage op 2.400 frank gebracht en wordt het uitbetaald aan de persoon of aan de instelling die in het onderhoud van het kind voorziet.

Ingeval een verzekerde van een of ander kunne, die ongehuwd, weduwnaar of uit de echt gescheiden is, overlijdt en indien er kinderen zijn beneden 16 jaar, die op het ogenblik van het overlijden van de verzekerde te zijnen laste waren, wordt voor ieder kind, aan de persoon of aan de instelling die in het onderhoud van het kind voorziet, een toelage van 2.400 frank uitbetaald. Deze toelage mag niet worden genoten samen met deze bij lid 2 van dit artikel voorzien.

De leeftijdsgrens wordt op 18 jaar gebracht, wanneer het kind regelmatig 's morgens en 's namiddags, de lessen volgt van een inrichting voor beroeps- of algemeen onderwijs, of wanneer het gebonden is door een door de Regering erkend en gecontroleerd leercontract.

ART. 34.

De toeslag en de toelagen worden niet verleend aan de weduwen en wezen van vreemde nationaliteit, tenzij een verdrag tot gelijkstelling met hun land van herkomst werd gesloten.

ART. 35.

De toeslag gaat in op hetzelfde tijdstip als de weduwen-rente.

De toelage gaat in de eerste van de maand die volgt op die van het overlijden van de verzekerde.

Nochtans, worden vermelde voordelen slechts verleend met ingang van de eerste der maand in de loop waarvan de aanvraag werd ingediend, indien deze formaliteit zes maanden na het overlijden van de verzekerde wordt vervuld.

Wat betreft de weduwen en wezen die, op het ogenblik van het overlijden van de verzekerde, van vreemde nationaliteit zijn, gaan de toeslag en toelagen in de eerste der maand die volgt op die in de loop waarvan ze de Belgische nationaliteit hebben verworven of terug hebben verkregen, mits de aanvraag om de toeslag en de toelagen werd ingediend binnen zes maanden na vermelde datum. Zo bedoelde termijn is verstreken, dient lid 3 van deze bepalingen toegepast.

ART. 36.

De toeslag wordt verleend aan de weduwen der verzekerden voor wier rekening de wettelijke stortingen bedoeld bij artikel 25 geregeld werden gedaan.

Indien al de stortingen niet werden verricht, wordt het bedrag van de toeslag, voor elke ontbrekende of ontoereikende storting, met 100 of met 200 frank vermindert,

majoration de rente dont le montant annuel est fixé au tableau II annexé à la présente loi.

Cette majoration n'est payable qu'à la condition pour la veuve de résider effectivement en Belgique.

Il peut cependant être dérogé à cette disposition en faveur des veuves et orphelins des salariés soumis au régime de retraite des travailleurs salariés, ressortissants des pays avec lesquels la Belgique est liée par une convention d'union économique.

ART. 33.

En cas de décès d'un assuré marié du sexe masculin, il est accordé au conjoint survivant une allocation annuelle de 1.200 francs par enfant âgé de moins de 16 ans, qui était à charge de l'assuré au moment de son décès.

Lors du décès du conjoint survivant, le montant de cette allocation est porté à 2.400 francs et est payé à la personne ou à l'organisme qui pourvoit à l'entretien de l'enfant.

En cas de décès d'un assuré de l'un ou l'autre sexe, célibataire, veuf ou divorcé et s'il existe des enfants âgés de moins de 16 ans qui étaient à la charge de l'assuré au moment de son décès, une allocation de 2.400 francs par enfant est payée à la personne ou à l'organisme qui pourvoit à l'entretien de ces enfants. Cette allocation ne peut se cumuler avec celle prévue à l'alinéa 2 du présent article.

La limite d'âge est portée à 18 ans quand l'enfant fréquente régulièrement, matin et après-midi, les cours d'un établissement d'enseignement professionnel ou général, ou lorsqu'il est lié par un contrat d'apprentissage reconnu et contrôlé par le gouvernement.

ART. 34.

La majoration et les allocations ne sont pas accordées aux veuves et aux orphelins de nationalité étrangère, sauf s'il a été conclu une convention d'assimilation avec leur pays d'origine.

ART. 35.

La majoration prend cours à la même époque que la rente de veuve.

L'allocation prend cours le premier du mois qui suit celui au cours duquel l'assuré est décédé.

Toutefois, ces avantages ne sont accordés qu'à partir du 1er du mois qui suit celui de l'introduction de la demande, lorsque cette formalité est accomplie six mois après le décès de l'assuré.

Pour ce qui concerne les veuves et les orphelins de nationalité étrangère, au moment du décès de l'assuré, la majoration et les allocations prennent cours le premier du mois qui suit celui au cours duquel ils ont acquis ou recouvré la nationalité belge à condition que la demande de majoration et d'allocation ait été formulée dans les six mois de cette date; ce délai expiré, il y a lieu à application de l'alinéa 3 des présentes dispositions.

ART. 36.

La majoration est accordée aux veuves des assurés au compte desquels ont été effectués régulièrement les versements légaux dont il est question à l'article 25.

Lorsque tous les versements légaux n'ont pas été opérés, le montant de la majoration est réduit de 100 ou de 200 francs par versement manquant ou insuffisant, selon

naargelang het een storting van de periode van 1 Januari 1926 tot het jaar 1948/1949 betreft ofwel een storting van de hieropvolgende periode.

De toeslag en de toelagen worden niet verleend indien het aantal wettelijke stortingen die werden verricht niet de helft bereikt van het aantal dat de verzekerde had moeten doen, tot en met het verzekeringsjaar in de loop waarvan hij is overleden.

ART. 37.

De weduwe die hertrouwt verliest haar recht op de toeslag te rekenen van de maand die volgt op die in de loop waarvan ze hertrouwd is.

De toeslag wordt niet uitgekeerd aan de gerechtigde die, ten laste van de openbare besturen, in een openbaar of privaat krankzinnigengesticht is opgenomen of ten huize onder bewaking is gesteld of die in de gevangenis of in een gesticht tot bescherming der maatschappij is opgesloten.

ART. 38.

Een weduwenrentetoeslag van 2.000 frank en, bij voorkomend geval, de wezentoelagen worden, binnen de grenzen en onder de voorwaarden bij artikelen 32, 33, 34, 35 en 37 bepaald, verleend aan de weduwen en wezen der verzekerden in 1861 geboren, op wier rekening een storting van onverschillig welk bedrag werd verricht.

ART. 39.

De weduwenrentetoeslag en de wezentoelagen zijn ten laste van de Nationale Kas voor Contrôle en Coördinatie van ouderdoms- en weduwenpensioenen — Afdeling « vrij verzekerden » — instelling waarvan de inrichting en de werking geregeld worden bij artikel 77 en volgende van de wet op het nieuw pensioenstelsel der loontrekkenden.

ART. 40.

De betaling van de weduwenrentetoeslag en van de wezentoelagen geschiedt door tussenkomst van de verzekeringsinstelling.

ART. 41.

De Nationale Kas voor Contrôle en Coördinatie van ouderdoms- en weduwenpensioenen — Afdeling « vrij verzekerden », beschikt namelijk over volgende ontvangsten :

- 1° het deel dat haar toekomt in de vereffening van het Fonds voor Weduwen en Wezen;
- 2° de bij artikel 4, II, b), bepaalde ontvangsten;
- 3° de opbrengst van giften en legaten, dat zij mag ontvangen mits voorafgaande toelating van de Minister, tot wiens bevoegdheden de Sociale Voorzorg behoort;
- 4° de reserves van de zonder bestemming geworden verzekeringen;
- 5° een jaarlijkse dotatie van 1.500 miljoen ten laste van het Rijk; om de 5 jaar zal het bedrag van deze dotatie worden aangepast.

TITEL VI.

Algemene bepalingen.

ART. 42.

De Koning wijst, op de voordracht van de Algemene Raad der Nationale Kas voor Contrôle en Coördinatie der

qu'il s'agit d'un versement de la période du 1er janvier 1926 à l'année d'assurance 1948/1949 ou d'un versement afférent à la période postérieure à cette dernière année d'assurance.

La majoration et les allocations ne sont pas accordées dans le cas où le nombre de versements légaux effectués est inférieur à la moitié de celui que l'assuré aurait dû opérer jusques et y compris l'année d'assurance en cours au moment du décès.

ART. 37.

La veuve qui se remarie perd son droit au bénéfice de la majoration à dater du mois qui suit celui de son remariage.

La majoration n'est pas payée à la bénéficiaire placée dans un établissement d'aliénés public ou privé ou séquestrée à domicile, aux frais des pouvoirs publics, ni à celle qui est détenue en prison ou internée dans un dépôt de mendicité ou dans un établissement de défense sociale.

ART. 38.

Une majoration de rente de veuve de 2.000 francs, et, s'il y a lieu, les allocations d'orphelins sont accordées dans les limites et conditions fixées par les articles 32, 33, 34, 35 et 37, aux veuves et aux orphelins des assurés nés en 1861, au compte desquels un versement quelconque a été opéré.

ART. 39.

La majoration de rente de veuve et les allocations d'orphelins sont à charge de la Caisse Nationale de Contrôle et de Coordination des pensions de vieillesse et de veuves — Section « assurés libres » dont l'organisation et le fonctionnement sont exposés aux articles 77 et suivants de la loi relative au nouveau régime de retraite des travailleurs salariés.

ART. 40.

Le paiement des majorations de rente de veuve et des allocations d'orphelins se fera à l'intervention de l'organisme d'assurance.

ART. 41.

La Caisse Nationale de Contrôle et de Coordination des pensions de vieillesse et de veuves — Section « assurés libres » dispose notamment des recettes suivantes :

- 1° la part lui revenant dans la liquidation du Fonds des Veuves et des Orphelins;
- 2° les recettes prévues à l'article 4, II, b);
- 3° le produit des dons et legs qu'il est autorisé à recevoir moyennant autorisation préalable du Ministre qui a la prévoyance sociale dans ses attributions;
- 4° les réserves des assurances devenues sans objet;
- 5° la dotation annuelle de 1.500 millions de l'Etat; le montant de la dotation fera l'objet d'une revision après chaque période quinquennale.

TITRE VI.

Dispositions générales.

ART. 42.

Le Roi, sur proposition du Conseil Général de la Caisse Nationale de Contrôle et de Coordination des pensions

ouderdoms- en weduwenpensioenen, opgericht bij artikel 77 en volgende van de wet op het nieuw pensioenstelsel der loontrekkenden, de ambtenaren aan en stelt de Commissies in die gelast zijn uitspraak te doen over het toekennen, het wijzigen en het ontnemen van de ouderdoms- en weduwenrentetoeslagen.

ART. 43.

Deze Commissies mogen de weduwe wier echtgenoot vóór het in genot treden van zijn rente is overleden, er toe machtigen de uitbetaling in baar geld aan te vragen van ten hoogste de helft van de gekapitaliseerde waarde der rente waarop zij gerechtigd is; de verzekeringsinstelling is gehouden gevolg te geven aan deze aanvraag indien zij de machtiging van de bevoegde Commissie ontvangt.

ART. 44.

De betaling van de renten, verzorgingspremiën en van de rentetoeslagen wordt geregeld bij koninklijk besluit.

De eerste betaalbare termijnen van de ouderdomsrentetoeslag zijn deze die verband houden met de maand die volgt op het verstrijken van de maand in de loop waarvan de aanvraag werd ingediend.

Bij elke uitbetaling van termijnen, worden de sommen die aan de gerechtigden toekomen, na aftrek der kosten van uitkering, afgerond tot de onmiddellijk lagere frank.

De verzekeringsinstelling is er toe gemachtigd aan de rechthebbende de gekapitaliseerde waarde uit te betalen van de renten waarvan het bedrag vermeerderd met de verzorgingspremie en de rentetoeslag lager is dan 180 frank. In dit geval wordt de rentetoeslag niet vereffend.

ART. 45.

De volmachten, kwitantien, getuigschriften en andere stukken, betreffende de uitvoering van deze wet, worden kosteloos afgeleverd en worden van zegel- en griffierechten, alsmede van de formaliteit der registratie vrijgesteld.

Het 5° van artikel 176 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes wordt gewijzigd als volgt:

« 5° De verzekeringen aangegaan bij uitvoering van de » wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke » gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, alsmede » de verzekeringen aangegaan met het oog op de toepassing van het statuut of de verordening betreffende de » loontrekkenden bedoeld in artikel 2, littera d), der wet » van 14 Juli 1930, en in artikel 2, 4°, der wet van 15 December 1937, en de bedienden die niet onderworpen zijn » aan de wet van 18 Juni 1930, overeenkomstig artikel 1, » 3°, dezer laatste wet. »

ART. 46.

De krachtens deze wet verworven renten, premiën en toeslagen zijn noch voor afstand, noch voor beslag vatbaar.

De onafstaanbaarheid en onvatbaarheid voor beslag van bedoelde voordelen mogen niet worden ingeroepen tegenover het Rijk, de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, de Nationale Kas voor Contrôle en Coördinatie der ouderdoms- en weduwenpensioenen (artikel 77 en volgende van de wet op het nieuw pensioenstelsel der loontrekkenden) en de Nationale Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid, ten bate waarvan, op de bij toepassing van deze wet verschuldigde termijnen, het bedrag der voordelen, die ten onrechte aan de belanghebbenden werden uitbetaald mag worden teruggevorderd.

de vieillesse et de veuves prévue aux articles 77 et suivants de la loi sur le nouveau régime de retraite des travailleurs salariés, désigne les fonctionnaires et institue les Commissions chargées de statuer sur l'attribution, la modification et le retrait des majorations de rente de vieillesse et de rente de veuve.

ART. 43.

Ces Commissions peuvent autoriser la veuve dont le mari est décédé avant l'entrée en jouissance de sa rente, à solliciter le paiement en espèces de la moitié au plus de la valeur capitalisée de la rente dont elle est bénéficiaire; l'organisme d'assurance est tenu de faire droit à pareille sollicitation lorsqu'elle est autorisée par la Commission compétente.

ART. 44.

Le paiement des rentes, des primes de prévoyance et des majorations de rente est réglé par arrêté royal.

Les premiers arrérages payables de la majoration de rente de vieillesse sont ceux afférents au mois qui suit l'expiration du mois au cours duquel la demande a été formulée.

A chaque liquidation d'arrérages, les sommes revenant aux bénéficiaires sont, après déduction des frais de paiement, arrondies au franc immédiatement inférieur.

L'organisme d'assurance est autorisé à verser au bénéficiaire la valeur capitalisée des rentes dont le montant annuel, ajouté à la prime de prévoyance et à la majoration de rente, est inférieur à 180 francs l'an. Dans ce cas, la majoration n'est pas liquidée.

ART. 45.

Les procurations, quittances, certificats et autres pièces relatifs à l'exécution de la présente loi, sont délivrés gratuitement et sont exemptés des droits de timbre et de greffe, ainsi que de la formalité de l'enregistrement.

Le 5° de l'article 176 du Code des taxes assimilées au timbre est modifié comme suit:

« 5° Les assurances contractées en exécution des lois » relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès » prématuré, ainsi que les assurances contractées en vue » de l'application du statut ou règlement régissant les » salariés visés à l'article 2, littéra d), de la loi du 14 juillet 1930, et à l'article 2, 4°, de la loi du 15 décembre » 1937, et les employés qui ne sont pas soumis à la loi » du 18 juin 1930, conformément à l'article 1er, 3°, de » cette dernière loi ».

ART. 46.

Les rentes, primes et majorations acquises en vertu de la présente loi sont incessibles et insaisissables.

L'incessibilité et l'insaisissabilité desdits avantages ne peuvent être invoquées contre l'Etat, la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite, la Caisse Nationale de Contrôle et de Coordination des pensions de vieillesse et de veuves (art. 77 et suivants de la loi sur le nouveau régime de retraite des travailleurs salariés) et l'Office National du Placement et du Chômage, au profit desquels il peut être récupéré sur les arrérages dus en application de la présente loi, le montant des avantages qui auraient été payés indûment aux intéressés.

ART. 47.

De weduwen der personen die op een ouderdomspensioen, bij uitvoering van de wet van 20 Augustus 1920, gerechtigd waren en vóór 1 October 1930 zijn overleden, blijven de weduwentoeleage van 540 frank s jaars ontvangen, tot het verstrijken van het kalenderkwartaal, in de loop waarvan zij de leeftijd van 65 jaar bereiken en, eventueel, een toelage van 540 frank 's jaars voor ieder kind beneden 16 jaar, dat ten laste van de gepensioneerde was op het ogenblik van het overlijden.

ART. 48.

De commissies van openbare onderstand mogen, als tegemoetkoming in de verplegingskosten, vanwege de door hun toedoen ter verplening opgenomen personen die de voordelen van deze wet genieten, geen som eisen die meer beloopt dan de twee derden van het pensioen, samengesteld door de ouderdomsrente en de ouderdomsrente-toeslag, door de belanghebbende getrokken.

ART. 49.

De personen die de bij deze wet bepaalde voordelen in zake verlenen van de rentetoeslag verlangen te genieten, zijn gehouden bij de ontvanger der belastingen van het district van hun verblijfplaats een aanvraag in te dienen.

De soortgelijke aanvragen, ingediend binnen een termijn van drie maanden, te rekenen van de datum van inwerkingtreding van deze wet, zullen uitwerking hebben op die datum.

ART. 50.

De weduwen die de weduwenrentetoeslag niet of slechts gedeeltelijk hebben bekomen, zijn gehouden, om de bij deze wet voorziene bepalingen te genieten, een schriftelijke aanvraag bij de Nationale Kas voor Contrôle en Coördinatie van ouderdoms- en weduwenpensioenen — Afdeling « vrij verzekerden » in te dienen. Soortgelijke aanvragen, ingediend binnen een termijn van zes maanden, te rekenen van de datum van inwerkingtreding van deze wet, hebben uitwerking op deze datum.

ART. 51.

De Rijksbijdrage bepaald door de bij Regentsbesluit van 12 September 1946 samengeordende wetten en overeenstemmend met de op de datum van inwerkingtreding van deze wet gevormde renten blijft verworven en wordt terzeldertijd als de overeenstemmende rente vereffend.

ART. 52.

In geval van wijziging van het algemeen peil der bezoldigingen, zal het bedrag van de voorzorgspremiën en van de rentetoeslagen voorzien door onderhavige wet, gewijzigd worden bij in Ministerraad overlegd besluit, in dezelfde verhouding als de voordelen toegekend ter uitvoering van de wet betreffende het pensioenstelsel der loontrekkenden.

ART. 53.

Deze wet treedt in werking op een datum die bij Koninklijk besluit wordt bepaald.

ART. 47.

Les veuves des bénéficiaires d'une pension de vieillesse, en exécution de la loi du 20 août 1920, décédés avant le 1er octobre 1930, continuent à recevoir une allocation de veuvage de 540 francs par an, jusqu'à l'expiration du trimestre civil au cours duquel elles atteignent l'âge de 65 ans et éventuellement, une allocation de 340 francs par an pour chaque enfant âgé de moins de 16 ans, qui était à charge du pensionné au moment du décès.

ART. 48.

Les Commissions d'assistance publique ne peuvent exiger, de la part de leurs hospitalisés, qui bénéficient des avantages de la présente loi, comme paiement des frais d'hospitalisation, une somme dépassant les 2/3 de la pension constituée par la rente de vieillesse et la majoration de rente de vieillesse touchée par l'intéressé.

ART. 49.

Les personnes qui désirent bénéficier des dispositions de la présente loi relatives à l'octroi de la majoration de rente de vieillesse, sont tenues d'introduire une demande auprès du receveur des contributions dans le ressort duquel elles ont leur résidence.

Les demandes de l'espèce qui seront formulées dans un délai de trois mois, à compter de la date de mise en vigueur de la présente loi, sortiront leurs effets à partir de cette date.

ART. 50.

Les veuves auxquelles la majoration de rente de veuve a été refusée ou n'a été accordée qu'en partie, sont tenues pour bénéficier des dispositions de la présente loi, d'introduire, par écrit, une demande auprès de la Caisse Nationale de Contrôle et de Coordination des pensions de vieillesse et de veuves — Section « assurés libres ». Les demandes de l'espèce qui seront formulées dans un délai de six mois à compter de la date de la mise en vigueur de la présente loi, sortiront leurs effets à partir de cette date.

ART. 51.

La contribution de l'Etat prévue par les lois coordonnées par arrêté du Régent du 12 septembre 1946 et correspondant aux rentes constituées à la date d'entrée en vigueur de la présente loi, reste acquise et est liquidée en même temps que la rente correspondante.

ART. 52.

En cas de fluctuation du niveau général des taux de rémunération, le montant des primes de prévoyance et des majorations de rente prévues par la présente loi sera, par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, modifié dans la même proportion que les avantages octroyés par la loi relative au régime de retraite des salariés.

ART. 53.

La présente loi entrera en vigueur à la date qui sera fixée par arrêté royal.

P. EECKMAN,
J. DUPONT,
A. DE CLERCK,
P. DE PAEPE,
E. CHALLE,
E. CHARPENTIER.

TABEL I. — Ouderdomsrentetoeslag.

TABLEAU I. — Majoration de la rente de vieillesse.

GEBORTE- JAAR — ANNEE DE NAINNANCE	1. — GEHUIWDE MANNELIJKE GERECHTIGDEN		2. — ANDERE GERECHTIGDEN			
	1. — BENEFICIÄIRES MARIES SEXE MASCULIN		2. — AUTRES BENEFICIAIRES			
			MANNEN — MASCULINS		VROUWEN — FEMININS	
	Rentetoeslag — Majoration	Af te trekken som (art. 26-2°) — Somme à déduire (art. 26-2°)	Rentetoeslag — Majoration	Af te trekken som (art. 26-2°) — Somme à déduire (art. 26-2°)	Rentetoeslag — Majoration	Af te trekken som (art. 26-2°) — Somme à déduire (art. 26-2°)
1885 en vroeger et avant	12.000	—	8.000	—	8.000	—
1886	11.825	11.825	7.825	7.825	7.900	7.900
1887	11.650	5.825	7.650	3.825	7.800	3.900
1888	11.475	3.825	7.475	2.490	7.700	2.575
1889	11.300	2.825	7.300	1.825	7.600	1.900
1890	11.100	2.775	7.100	1.775	7.500	1.875
1891	10.900	2.180	6.900	1.380	7.400	1.480
1892	10.700	1.780	6.700	1.115	7.275	1.215
1893	10.500	1.500	6.500	925	7.150	1.020
1894	10.300	1.285	6.300	785	7.025	880
1895	10.075	1.260	6.075	760	6.900	865
1896	9.850	1.095	5.850	650	6.775	750
1897	9.625	965	5.625	565	6.625	665
1898	9.400	855	5.400	490	6.475	590
1899	9.175	765	5.175	430	6.325	525
1900	8.950	745	4.950	415	6.175	515
1901	8.700	670	4.700	360	6.000	460
1902	8.450	605	4.450	320	5.825	415
1903	8.200	545	4.200	280	5.650	375
1904	7.950	495	3.950	245	5.475	340
1905	7.675	480	3.675	230	5.275	330
1906	7.400	435	3.400	200	5.075	300
1907	7.125	395	3.125	175	4.875	270
1908	6.850	360	2.850	150	4.675	245
1909	6.550	325	2.550	125	4.450	225
1910	6.250	315	2.250	115	4.225	210
1911	5.950	285	1.950	95	4.000	190
1912	5.650	255	1.650	75	3.750	170
1913	5.325	230	1.325	55	3.500	150
1914	5.000	210	1.000	40	3.225	135
1915	4.675	195	675	30	2.950	125
1916	4.350	175	350	15	2.675	105
1917	4.025	155	—	—	2.375	90
1918	3.675	135	—	—	2.075	75
1919	3.325	120	—	—	1.750	65
1920	2.975	105	—	—	1.425	50
1921	2.625	90	—	—	1.075	40
1922	2.275	75	—	—	725	25
1923	1.900	60	—	—	375	10
1924	1.550	50	—	—	—	—
1925	1.200	40	—	—	—	—
1926	850	25	—	—	—	—
1927	550	15	—	—	—	—
1928	250	10	—	—	—	—

TABEL II. — Weduwenrentetoeslag.

Geboortejaar van de verzekerde.	Bedrag van de toeslag.
— en vorige jaren	—
1885	2.000
1886	2.000
1887	1.975
1888	1.950
1889	1.925
1890	1.900
1891	1.875
1892	1.850
1893	1.800
1894	1.775
1895	1.750
1896	1.700
1897	1.675
1898	1.650
1899	1.610
1900	1.575
1901	1.525
1902	1.500
1903	1.450
1904	1.400
1905	1.375
1906	1.325
1907	1.275
1908	1.225
1909	1.175
1910	1.125
1911	1.075
1912	1.025
1913	975
1914	925
1915	875
1916	800
1917	750
1918	700
1919	625
1920	575
1921	500
1922	450
1923	375
1924	325
1925	250
1926	200
1927	125
1928	75

TABLEAU II. — Majoration de rente de veuve.

Année de naissance de l'assuré.	Taux de la majoration.
— et avant	—
885	2.000
886	2.000
887	1.975
888	1.950
889	1.925
890	1.900
891	1.875
892	1.850
893	1.800
894	1.775
895	1.750
896	1.700
897	1.675
898	1.650
899	1.610
900	1.575
901	1.525
902	1.500
903	1.450
904	1.400
905	1.375
906	1.325
907	1.275
908	1.225
909	1.175
910	1.125
911	1.075
912	1.025
1913	975
1914	925
1915	875
1916	800
1917	750
1918	700
1919	625
1920	575
1921	500
1922	450
1923	375
1924	325
1925	250
1926	200
1927	125
1928	75